

Dziennik Urzędowy L 335

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
20 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1510/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1511/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1512/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1513/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1383/2007	7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1514/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wieprzowiny, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1382/2007	8
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1515/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz niektórych produktów mięsa drobiowego pochodzących ze Szwajcarii, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1399/2007	9

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane ⁽¹⁾	10
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1517/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do odstępstwa dotyczącego oddzielenia linii produkcyjnych paszy ekologicznej od linii produkcyjnych paszy nieekologicznej	13
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. otwierające kontyngent taryfowy na wermut i określające sposób zarządzania nim	14
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1519/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2430/1999, (WE) nr 418/2001 i (WE) nr 162/2003 w odniesieniu do warunków zezwolenia na stosowanie niektórych dodatków paszowych należących do grupy kokcydios-tatyków i innych środków farmaceutycznych ⁽¹⁾	15
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1520/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. dotyczące stałego zezwolenia na stosowanie niektórych dodatków paszowych ⁽¹⁾	17
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1521/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego ⁽¹⁾	24
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1522/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003.....	27

DYREKTYWY

★ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych ⁽¹⁾	31
--	----

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/851/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 10 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzje 2006/687/WE, 2006/875/WE i 2006/876/WE w odniesieniu do ponownego rozdzielenia wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i kontrole mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym realizowane w 2007 r. przez niektóre państwa członkowskie (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5985).....	47
--	----

2007/852/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2005/5/WE w odniesieniu do wspólnotowych prób i analiz porównawczych przeprowadzanych na nasionach oraz materiale rozmnożeniowym *Asparagus officinalis* zgodnie z dyrektywą Rady 2002/55/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6168) ⁽¹⁾ 57

2007/853/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie kontynuacji w 2008 r. rozpoczętych w 2005 r. wspólnotowych prób i analiz porównawczych nasion i materiału rozmnożeniowego *Asparagus officinalis* zgodnie z dyrektywą Rady 2002/55/WE ⁽¹⁾ 59

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006) 60

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1510/2007

z dnia 19 grudnia 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	191,0
	MA	97,9
	TN	157,6
	TR	116,2
	ZZ	140,7
0707 00 05	JO	237,0
	MA	57,0
	TR	86,3
	ZZ	126,8
0709 90 70	MA	74,3
	TR	106,5
	ZZ	90,4
0709 90 80	EG	290,4
	ZZ	290,4
0805 10 20	AR	36,7
	MA	76,3
	TR	81,0
	ZA	38,1
	ZW	28,6
	ZZ	52,1
0805 20 10	MA	72,4
	ZZ	72,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	15,2
	IL	66,8
	TR	75,2
	ZZ	52,4
0805 50 10	EG	49,3
	MA	119,9
	TR	102,7
	ZZ	90,6
0808 10 80	CA	86,7
	CN	87,6
	MK	29,7
	US	77,3
	ZZ	70,3
0808 20 50	AR	71,1
	CN	44,6
	US	122,8
	ZZ	79,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1511/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1385/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do otwierania i ustalania zarządzania niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przy-

działu, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r., są w przypadku niektórych kontyngentów mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu trwającego od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1385/2007 stosuje się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu trwającego od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2008 r., są określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1). Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, str. 47.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.1.2008-31.3.2008 (%)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1.4.2008-30.6.2008 (kg)
1	09.4410	1,077885	—
2	09.4411	(¹)	1 275 000
3	09.4412	1,095290	—
4	09.4420	1,474926	—
5	09.4421	2,293577	—
6	09.4422	1,644736	—

(¹) Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1512/2007

z dnia 19 grudnia 2007 r.

w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1384/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2398/96 w odniesieniu do otwierania i ustalania zarządzania niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na przywóz do Wspólnoty produktów sektora mięsa drobiowego pochodzącego z Izraela⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne (dla pozwoleń dotyczących kontyngentu o numerze porządkowym 09.4092). Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zasto-

sować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r. są w przypadku niektórych kontyngentów mniejsze niż ilości dostępne (dla pozwoleń dotyczących kontyngentu o numerze porządkowym 09.4091). Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu trwającego od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1384/2007 stosuje się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu trwającego od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2008 r., są określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1). Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, str. 40.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.1.2008-31.3.2008 (%)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1.4.2008-30.6.2008 (kg)
IL1	09.4092	3,012048	—
IL2	09.4091	(¹)	140 000

(¹) Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1513/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1383/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1383/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 779/98 w odniesieniu do otwierania i ustalania zarządzania niektórymi kontyngentami taryfowymi na przywóz do Wspólnoty produktów sektora mięsa drobiowego pochodzącego z Turcji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1383/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów mięsa drobiowego.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4103 na mocy rozporządzenia (WE) nr 1383/2007, i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym do dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2008 r., wynoszą 250 000 kg.

Artykuł 2

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1). Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, str. 34.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1514/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wieprzowiny, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1382/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1382/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do przywozu wieprzowiny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1382/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora wieprzowiny.
- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od

dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4046 na mocy rozporządzenia (WE) nr 1382/2007, i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym do dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2008 r., wynoszą 1 750 000 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2). Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, str. 28.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1515/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz niektórych produktów mięsa drobiowego pochodzących ze Szwajcarii, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1399/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1399/2007 z dnia 28 listopada 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na kiełbasy i niektóre produkty mięsne pochodzące ze Szwajcarii ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1399/2007 otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów mięsnych.
- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni grudnia 2007 r. złożono wnioski

o przyznanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2008 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4180 na mocy rozporządzenia (WE) nr 1399/2007 i które dodaje się do ilości w podokresie trwającym do dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2008 r., wynoszą 475 000 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2). Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 29.11.2007, str. 7.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1516/2007

z dnia 19 grudnia 2007 r.

ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 dokumentacja dotycząca urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła musi zawierać określone informacje. W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 należy przewidzieć włączenie do dokumentacji urządzeń dodatkowych informacji.
- (2) W dokumentacji urządzeń należy zawrzeć informacje na temat ładunku fluorowanych gazów cieplarnianych. W przypadku gdy ładunek fluorowanych gazów cieplarnianych nie jest znany, dany operator urządzeń powinien zapewnić ustalenie tego ładunku przez uprawniony personel w celu ułatwienia kontroli szczelności.
- (3) Przed przeprowadzeniem kontroli szczelności uprawniony personel powinien uważnie sprawdzić informacje zawarte w dokumentacji urządzeń w celu określenia wszelkich wcześniejszych problemów oraz zapoznać się z wcześniejszymi sprawozdaniami.
- (4) W celu zapewnienia skutecznej kontroli szczelności kontrole powinny koncentrować się na tych częściach urządzeń, w których wystąpienie nieszczelności jest najbardziej prawdopodobne.
- (5) Kontrole szczelności należy przeprowadzać za pomocą pomiarów bezpośrednich lub pośrednich. Pomiarów bezpośrednich pozwalają stwierdzić nieszczelność za pomocą urządzeń wykrywających, które umożliwiają stwierdzenie, czy fluorowane gazy cieplarniane wydostają się z systemu. Pomiarów pośrednich przeprowadza się na podstawie stwierdzenia nieprawidłowego funkcjonowania systemu oraz analizy stosownych parametrów.

(6) Pomiarów pośrednich należy stosować w przypadkach, gdy do utraty szczelności dochodzi powoli oraz gdy urządzenia są umieszczone w miejscach o dobrej wentylacji, co utrudnia wykrycie ulatniania się fluorowanych gazów cieplarnianych z systemu. Pomiarów bezpośrednich są niezbędne w celu określenia dokładnej lokalizacji nieszczelności. Decyzja o wyborze metody pomiaru powinna zostać podjęta przez uprawniony personel posiadający niezbędne kwalifikacje i doświadczenie pozwalające na wybór najstosowniej metody pomiaru w danym przypadku.

(7) W przypadku gdy istnieją podstawy, aby przypuszczać, że wystąpiła nieszczelność, należy dokonać kontroli w celu jej identyfikacji i naprawy.

(8) W celu zapewnienia bezpieczeństwa naprawionego systemu kolejne kontrole, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006, powinny koncentrować się na tych częściach systemu, w których wykryto nieszczelność, oraz na częściach przylegających.

(9) Poważne zagrożenie wystąpieniem nieszczelności związane jest z wadliwą instalacją nowych systemów. Dlatego nowo zainstalowane systemy powinny być poddawane kontroli szczelności natychmiast po ich oddaniu do eksploatacji.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 standardowe wymogi kontroli szczelności w odniesieniu do działających i tymczasowo wyłączonych z eksploatacji stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających przynajmniej 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do urządzeń z hermetycznie zamkniętymi systemami, które są odpowiednio oznakowane i które zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych.

Artykuł 2

Dokumentacja urządzeń

1. W dokumentacji, o której mowa w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, zwanej dalej „dokumentacją urządzeń”, operator zamieszcza swoją nazwę, adres pocztowy i numer telefonu.

2. W dokumentacji urządzeń zamieszcza się informację na temat ładunku fluorowanych gazów cieplarnianych w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pompach ciepła.

3. W przypadku gdy ładunek fluorowanych gazów cieplarnianych w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pompach ciepła nie jest podany w specyfikacji technicznej producenta lub na etykiecie systemu, operator zapewnia jego ustalenie przez uprawniony personel.

4. W dokumentacji urządzeń zamieszcza się informacje o stwierdzonych przyczynach nieszczelności.

Artykuł 3

Kontrola dokumentacji urządzeń

1. Przed dokonaniem kontroli szczelności uprawniony personel sprawdza dokumentację urządzeń.

2. Szczególną uwagę poświęca się stosownym informacjom dotyczącym powtarzających się kwestii lub problemów.

Artykuł 4

Systematyczne kontrole

Systematycznym kontrolom poddaje się następujące elementy urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła:

- 1) złącza;
- 2) zawory wraz z trzpieniami;
- 3) uszczelki, w tym uszczelki wymiennych suszarek i filtrów;
- 4) elementy systemu narażone na wibracje;
- 5) połączenia z urządzeniami bezpieczeństwa i urządzeniami sterującymi.

Artykuł 5

Wybór metody pomiaru

1. Podczas dokonywania kontroli szczelności urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła uprawniony personel przeprowadza pomiary bezpośrednie określone w art. 6 lub pomiary pośrednie określone w art. 7.

2. Pomiary bezpośrednie można przeprowadzać we wszystkich przypadkach.

3. Pomiary pośrednie przeprowadza się wyłącznie w przypadku gdy określone w art. 7 ust. 1 parametry urządzeń, które mają zostać poddane analizie, dostarczają wiarygodnych informacji na temat ładunku fluorowanych gazów cieplarnianych określonego w dokumentacji urządzeń oraz na temat prawdopodobieństwa wystąpienia nieszczelności.

Artykuł 6

Metody pomiaru bezpośredniego

1. W celu wykrycia nieszczelności uprawniony personel może posłużyć się jedną lub kilkoma z następujących metod:

- a) kontrola układów i elementów, w których występuje ryzyko wystąpienia nieszczelności, za pomocą urządzeń wykrywających gaz, dostosowanych do użytego w systemie czynnika chłodniczego;
- b) zastosowanie w układzie fluorescencyjnego płynu detekcyjnego lub odpowiedniego barwnika;
- c) specjalne płyny pieniące lub mydliny.

2. Urządzenia wykrywające gaz, o których mowa w ust. 1 lit. a), poddaje się kontroli co 12 miesięcy w celu zapewnienia ich właściwego działania. Czułość przenośnych urządzeń wykrywających gaz musi wynosić przynajmniej 5 gram rocznie. Fluorescencyjny płyn detekcyjny lub odpowiedni barwnik można zastosować w układzie jedynie pod warunkiem że producent urządzenia dopuszcza taką możliwość techniczną. Metoda taka może być stosowana jedynie przez personel uprawniony do wykonywania czynności obejmujących otwarcie układu zawierającego fluorowane gazy cieplarniane.

3. Fluorescencyjny płyn detekcyjny lub odpowiedni barwnik można zastosować w układzie jedynie pod warunkiem, że producent urządzenia dopuszcza taką możliwość techniczną. Metoda taka może być stosowana jedynie przez personel uprawniony do wykonywania czynności obejmujących otwarcie układu zawierającego fluorowane gazy cieplarniane.

4. Jeżeli pomimo zastosowania metod określonych w ust. 1 niniejszego artykułu nieszczelność nie zostanie wykryta, a elementy określone w art. 4 również nie wykazują oznak jej wystąpienia, zaś uprawniony personel uważa, że nieszczelność wystąpiła, kontroluje on pozostałe elementy urządzeń.

5. Przed dokonaniem kontroli szczelności za pomocą próby ciśnieniowej z wykorzystaniem azotu beztlenowego lub innego gazu odpowiedniego do tego celu, personel posiadający uprawnienia do odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń danego typu dokona odzysku tych gazów z całego systemu.

Artykuł 7

Metody pomiaru pośredniego

1. W celu wykrycia nieszczelności uprawniony personel przeprowadza kontrole wzrokowe i ręczne urządzeń oraz dokonuje analizy jednego lub kilku z następujących parametrów:

- a) ciśnienia;
- b) temperatury;
- c) prądu sprężarki;
- d) poziomów płynów;
- e) objętości uzupełnienia.

2. W przypadku gdy istnieją podstawy, aby przypuszczać, że wystąpiła nieszczelność, przeprowadza się badanie szczelności metodą pomiarów bezpośrednich określonych w art. 6.

3. Za podstawę do takich przypuszczeń uważa się wystąpienie jednej lub kilku z następujących sytuacji:

- a) stały system wykrywania nieszczelności informuje o wystąpieniu nieszczelności;
- b) urządzenia wydają nietypowe dźwięki, występują w nich nietypowe wibracje, tworzy się lód lub wydajność chłodzenia jest niewystarczająca;
- c) w miejscach ewentualnej nieszczelności występują oznaki korozji, wycieku oleju lub uszkodzenia elementów lub materiału;
- d) stwierdzenie nieszczelności za pomocą wzierników, wskaźników poziomu lub innych urządzeń kontroli wzrokowej;
- e) oznaki uszkodzenia wyłączników bezpieczeństwa, wyłączników ciśnieniowych, przyrządów pomiarowych i przyłączy czujników;
- f) odchylenia od normalnych warunków działania, stwierdzone na podstawie analizy parametrów, w tym wskazań systemów elektronicznych w czasie rzeczywistym;
- g) inne oznaki utraty ładunku substancji chłodzącej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

Artykuł 8

Naprawa nieszczelności

1. Operator zapewnia przeprowadzenie naprawy przez personel uprawniony do tego rodzaju czynności.

Przed naprawą należy w razie potrzeby odpompować gazy lub dokonać ich odzysku.

2. Operator zapewnia przeprowadzenie w niezbędnych przypadkach próby szczelności za pomocą azotu beztlenowego lub innego gazu suchego odpowiedniego do tego celu, a następnie opróżnienie, ponowne napełnienie i przeprowadzenie próby szczelności.

Przed przeprowadzeniem próby ciśnieniowej z wykorzystaniem azotu beztlenowego lub innego gazu odpowiedniego do tego celu należy w razie konieczności dokonać odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z całego urządzenia.

3. W miarę możliwości określa się przyczyny nieszczelności w celu uniknięcia jej powtórzenia.

Artykuł 9

Kolejne kontrole

Podczas dokonywania kolejnych kontroli, o których mowa w art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 842/2006, uprawniony personel koncentruje się na obszarach wykrytych i naprawionych nieszczelności oraz na obszarach przyległych, które podczas naprawy poddane zostały obciążeniu.

Artykuł 10

Wymogi dotyczące nowych urządzeń

Nowo zainstalowane urządzenia poddaje się kontroli szczelności natychmiast po ich oddaniu do eksploatacji.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1517/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do odstępstwa dotyczącego oddzielenia linii produkcyjnych paszy ekologicznej od linii produkcyjnych paszy nieekologicznej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W sekcji E pkt 3 akapit drugi załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 przewidziano odstępstwo od obowiązku dotyczącego całkowitego oddzielenia całego sprzętu używanego w jednostkach przetwórczych do mieszanek paszowych objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2092/91 od sprzętu używanego do mieszanek paszowych nie objętych tym rozporządzeniem. Okres obowiązywania tego odstępstwa kończy się dnia 31 grudnia 2007 r.
- (2) Z doświadczeń wynika, że odstępstwo to jest powszechnie stosowane przez podmioty na rynku. Używanie tej samej linii produkcyjnej do oddzielonej w czasie produkcji paszy ekologicznej i nieekologicznej wymaga podjęcia stosownych działań w celu czyszczenia, tak by zagwarantować integralność produkcji paszy ekologicznej. Istnieją dowody wskazujące, że takie działania mogą być skuteczne, jeśli są one realizowane przy zastosowaniu ścisłej kontroli.
- (3) Artykuł 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91⁽²⁾ ustanawia wymóg oddzielenia w czasie lub przestrzeni produkcji przetworzonej paszy ekologicznej od produkcji przetworzonej paszy nieekologicznej.
- (4) Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania odstępstwa do dnia 1 stycznia 2009 r. będącego dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2092/91.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W sekcji E pkt 3 akapit drugi załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 datę „31 grudnia 2007 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2008 r.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1319/2007 (Dz.U. L 293 z 10.11.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1518/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****otwierające kontyngent taryfowy na wermut i określające sposób zarządzania nim**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/1993 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Argentyńską dotyczące zmiany list koncesyjnych Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej w związku z ich przystąpieniem do Wspólnoty Europejskiej ⁽²⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2006/930/WE ⁽³⁾, przewiduje otwarcie kontyngentu taryfowego *erga omnes* na wermut. Należy zatem otworzyć wspomniany kontyngent.
- (2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾ ustanawia zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi przeznaczonymi do stosowania zgodnie z porządkiem chronologicznym dat zgłoszeń celnych. Należy zatem zapewnić zgodne z tymi zasadami zarządzanie kontyngentem taryfowym, otwieranym niniejszym rozporządzeniem.

(3) Zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi przez Wspólnotę na mocy porozumienia w formie wymiany listów niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2007 r.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, Niewymienionymi w Załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Otwiera się roczny kontyngent taryfowy (o numerze porządkowym 09.0098) w wysokości 13 810 hl (*erga omnes*) na dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie wermutów i pozostałych win ze świeżych winogron aromatyzowanych roślinami lub substancjami aromatycznymi, w pojemnikach o objętości przekraczającej 2 l i o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu 18 % obj. lub mniejszej, objętych podpozycją 2205 90 10, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 7 EUR/hl.

Artykuł 2

Komisja zarządza rocznym kontyngentem taryfowym, o którym mowa w art. 1, zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 92.

⁽³⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 91.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1519/2007

z dnia 19 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2430/1999, (WE) nr 418/2001 i (WE) nr 162/2003 w odniesieniu do warunków zezwolenia na stosowanie niektórych dodatków paszowych należących do grupy kokcydiostatyków i innych środków farmaceutycznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 przewidziano możliwość zmiany warunków zezwolenia na stosowanie dodatku na wniosek posiadacza zezwolenia.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2430/1999⁽²⁾ zezwolono na stosowanie dodatku diklazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) oraz diklazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix), należącego do grupy „Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne”, przez okres 10 lat u kurcząt rzeźnych. Zezwolenie było połączone z osobą odpowiedzialną za wprowadzanie dodatku do obrotu.
- (3) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 418/2001⁽³⁾ zezwolono na stosowanie dodatku diklazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 % Premix) oraz diklazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix), należącego do grupy „Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne”, przez okres 10 lat u indyków rzeźnych. Zezwolenie było połączone z osobą odpowiedzialną za wprowadzanie dodatku do obrotu.
- (4) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 162/2003⁽⁴⁾ zezwolono na stosowanie dodatku diklazuril 0,5 g/100 g

(Clinacox 0,5 % Premix) oraz diklazuril 0,2 g/100 g (Clinacox 0,2 % Premix), należącego do grupy „Kokcydiostatyki i inne środki farmaceutyczne”, przez okres 10 lat u kurcząt odchowywanych na nioski. Zezwolenie było połączone z osobą odpowiedzialną za wprowadzanie dodatku do obrotu.

- (5) Posiadacz zezwolenia, Janssen Animal Health BVBA, złożył wniosek na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, proponując zmianę nazwy osoby odpowiedzialnej za wprowadzanie do obrotu dodatków, o których mowa w motywach 2–4 niniejszego rozporządzenia. Wraz z wnioskiem zostały przedłożone dane świadczące o tym, że z mocą od dnia 2 lipca 2007 r. prawa do obrotu tymi dodatkami zostały przekazane Janssen Pharmaceutica NV będącej jej belgijską spółką dominującą.
- (6) Przepisanie zezwolenia na dodatek połączonego z osobą odpowiedzialną za wprowadzanie go do obrotu na inną osobę stanowi procedurę czysto administracyjną i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny dodatków. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności został powiadomiony o wniosku.
- (7) Aby umożliwić Janssen Pharmaceutica NV korzystanie ze swoich praw własności od dnia 2 lipca 2007 r., konieczne jest dokonanie odpowiedniej zmiany nazwy osoby odpowiedzialnej za wprowadzanie dodatków do obrotu z mocą od dnia 2 lipca 2007 r. Dlatego też niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane z mocą wsteczną.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 2430/1999, (WE) nr 418/2001 i (WE) nr 162/2003.
- (9) Należy przewidzieć okres przejściowy, w którym istniejące zapasy będą mogły zostać wykorzystane.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 296 z 17.11.1999, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 249/2006 (Dz.U. L 42 z 14.2.2006, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 2.3.2001, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2003, str. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Health BVBA” zastępuje się słowami „Janssen Pharmaceutica NV”.

Artykuł 1

1. W pozycji dotyczącej E 771, kolumna 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2430/1999 słowa „Janssen Animal Health BVBA” zastępuje się słowami „Janssen Pharmaceutica NV”.

2. W pozycji dotyczącej E 771, kolumna 2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 418/2001 słowa „Janssen Animal Health BVBA” zastępuje się słowami „Janssen Pharmaceutica NV”.

3. W pozycji dotyczącej E 771, kolumna 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 162/2003 słowa „Janssen Animal

Artykuł 2

Istniejące zapasy, które spełniają wymogi przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i wykorzystywane do dnia 30 kwietnia 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1520/2007

z dnia 19 grudnia 2007 r.

dotyczące stałego zezwolenia na stosowanie niektórych dodatków paszowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącą dodatków paszowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 i art. 9d ust. 1,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽²⁾, w szczególności jego art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano zezwolenie na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt.
- (2) W art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 ustanowiono środki przejściowe odnoszące się do wniosków o zezwolenie na stosowanie dodatków paszowych, które zostały złożone zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG przed terminem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wnioski o zezwolenie na stosowanie dodatków paszowych, określone w załącznikach do niniejszego rozporządzenia, zostały złożone przed terminem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Wstępne uwagi na temat tych wniosków, zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 70/524/EWG, zostały przekazane Komisji przed terminem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Wnioski te powinny być zatem nadal traktowane zgodnie z art. 4 dyrektywy 70/524/EWG.
- (5) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 879/2004⁽³⁾ po raz pierwszy tymczasowo zezwolono na stosowanie preparatu zawierającego mikroorganizmy z grupy *Saccharomyces cerevisiae* (MUCL 39885) u krów mlecznych. Przedłożono nowe dane dla poparcia wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych tego preparatu

zawierającego mikroorganizmy u krów mlecznych. Ocena tych wniosków dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu zawierającego mikroorganizmy, zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

- (6) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1801/2003⁽⁴⁾ po raz pierwszy tymczasowo zezwolono na stosowanie preparatu zawierającego mikroorganizmy z grupy *Enterococcus faecium* (DSM 10663/NCIMB 10415) u indyków rzeźnych. Przedłożono nowe dane dla poparcia wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych tego preparatu zawierającego mikroorganizmy. Ocena tych wniosków dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu zawierającego mikroorganizmy, zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1288/2004⁽⁵⁾ po raz pierwszy tymczasowo zezwolono na stosowanie preparatu zawierającego mikroorganizmy z grupy *Enterococcus faecium* (DSM 10663/NCIMB 10415) u psów. Przedłożono nowe dane dla poparcia wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych tego preparatu zawierającego mikroorganizmy. Ocena tych wniosków dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu zawierającego mikroorganizmy, zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2154/2003⁽⁶⁾ po raz pierwszy zezwolono tymczasowo na stosowanie preparatu zawierającego mikroorganizmy z grupy *Lactobacillus acidophilus* (D2/CSL CECT 4529) u kur niosek. Przedłożono nowe dane dla poparcia wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych tego preparatu zawierającego mikroorganizmy. Ocena tych wniosków dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu zawierającego mikroorganizmy, zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1800/2004 (Dz.U. L 317 z 16.10.2004, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 243 z 15.7.2004, str. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1812/2005 (Dz.U. L 291 z 5.11.2005, str. 18).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 324 z 11.12.2003, str. 11.

- (9) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1436/98 ⁽¹⁾ po raz pierwszy zezwolono tymczasowo na stosowanie preparatu enzymatycznego z endo-1,4-beta-glukanazy EC 3.2.1.4 wytwarzanej przez *Trichoderma longibrachiatum* (IMI 142) u prosiąt. Przedłożono nowe dane dla poparcia wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych tego preparatu zawierającego mikroorganizmy. Ocena tych wniosków dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG są spełnione. Należy zatem zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu enzymatycznego, zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.
- (10) Z oceny wyżej wymienionych wniosków wynika, że należy wprowadzić wymóg stosowania pewnych procedur mających na celu ochronę pracowników przed kontaktem z dodatkami określonymi w załącznikach. Ochronę tę należy zapewnić poprzez zastosowanie dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu należącego do grupy „Mikroorganizmy”, opisanego

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

w załączniku I, jako dodatku w żywieniu zwierząt na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zezwala się na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu należącego do grupy „Mikroorganizmy”, opisanego w załączniku II, jako dodatku w żywieniu zwierząt na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 3

Zezwala się na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu należącego do grupy „Mikroorganizmy”, opisanego w załączniku III, jako dodatku w żywieniu zwierząt na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 4

Zezwala się na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu należącego do grupy „Mikroorganizmy”, opisanego w załączniku IV, jako dodatku w żywieniu zwierząt na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 5

Zezwala się na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu należącego do grupy „Enzymy”, opisanego w załączniku V, jako dodatku w żywieniu zwierząt na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, str. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 21).

ZAŁĄCZNIK I

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Maksymalna zawartość		Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					Minimalna zawartość CFU/kg mieszanki paszowej	pehoporcyjowej		
Micro-organisms								
E 1710	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885	Preparat z <i>Saccharomyces cerevisiae</i> zawierający co najmniej: Postać proszkowana oraz granulowana, kulista i owalna: 1×10^9 CFU/g dodatku	Krowy mleczne	—	$1,23 \times 10^9$	$2,33 \times 10^9$	1. W instrukcjach stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, dopuszczalny czas przechowywania oraz stabilność granulacji. 2. Ilość <i>Saccharomyces cerevisiae</i> w dziennej porcji nie może przekraczać $8,4 \times 10^9$ CFU na 100 kg masa ciała do 600 kg. Jeżeli masa ciała przekracza 600 kg dodać $0,9 \times 10^9$ CFU na każde dodatkowe 100 kg masy ciała.	Bezterminowo

ZAŁĄCZNIK II

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Maksymalna zawartość		Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					Minimalna zawartość CFU/kg mieszaniki paszowej	pehoporcyjowej		
Micro-organisms								
E 1707	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 10663/ NCIMB 10415	Preparat z <i>Enterococcus faecium</i> , zawierający co najmniej: Postać proszkowana i granulowana: $3,5 \times 10^{10}$ CFU/g dodatku Postać powlekana: $2,0 \times 10^{10}$ CFU/g dodatku Postać płynna: 1×10^{10} CFU/ml dodatku	Indyki rzeźne	—	1×10^7	$1,0 \times 10^9$	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Może być wykorzystywany w mieszkach paszowych zawierających dozwolone kokcydiostatyki: dikliazuril, halofuginon, sól sodową lasalocidu, maduramycynę amonu, sól sodową monenzyny, robenidynę.	Bezterminowo

ZAŁĄCZNIK III

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					CFU/kg mieszaniki paszowej	pehporcyjowej		
Micro-organisms								
E 1707	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 10663/ NCIMB 10415	Preparat z <i>Enterococcus faecium</i> , zawierający co najmniej: Postać proszkowana i granulowana: 3,5 × 10 ¹⁰ CFU/g dodatku Postać powlekana: 2,0 × 10 ¹⁰ CFU/g dodatku Postać płynna: 1 × 10 ¹⁰ CFU/ml dodatku	Psy	—	1 × 10 ⁹	3,5 × 10 ¹⁰	W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.	Bezterminowo

ZAŁĄCZNIK IV

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość		Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					CFU/kg mieszanek paszowej	pehporcyjowej			
Microorganisms									
E 1715	<i>Lactobacillus acidophilus</i> D2/CSL CECT 4529	Preparat z <i>Lactobacillus acidophilus</i> zawierający co najmniej: 50×10^9 CFU/g dodatku	Kury noski	—	1×10^9	1×10^9		W instrukcjach stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, dopuszczalny czas przechowywania oraz stabilność granulacji.	Beztęminowo

ZAŁĄCZNIK V

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Maksymalna zawartość		Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					Minimalna zawartość	Jednostek aktywności/kg paszy pełnoporcjowej		
Enzymy								
E 1616	Endo-1,4(4)-beta-glukanaza: EC 3.2.1.4	Preparat endo-1,4-beta-glukanazy wytwarzany przez <i>Trichoderma longibrachiatum</i> (IMI SD 142) o aktywności minimalnej: Postać stała: 2 000 CU (1)/g Postać płynna: 2 000 CU/ml	Prosięta (odsadzone od maciory)	—	350 CU	—	1. W instrukcjach stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, dopuszczalny czas przechowywania oraz stabilność granulacji. 2. Zalecana dawka na 1 kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej: 350-1 000 CU 3. Do użytku w mieszankach paszowych bogatych w polisacharydy nieskrobiowe (głównie beta-glukany), np. zawierających ponad 40 % jęczmienia. 4. Przeznaczone dla prosiąt odsadzonych od maciory o masie wynoszącej maksymalnie około 35 kg.	Bezterminowo

(1) 1 CU to ilość enzymu, która uwalnia 0,128 mikromola cukrów redukujących (odpowiedników glukozy) z beta-glukanu jęczmienia w ciągu minuty przy pH 4,5 oraz temperaturze 30 °C.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1521/2007**z dnia 19 grudnia 2007 r.****dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(odsadzonych od maciory) i tuczników rozporządzeniem Komisji (WE) nr 538/2007⁽⁵⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz podstawy uzasadnienia i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) jako dodatku paszowego dla macior, celem sklasyfikowania go w kategorii dodatków „dodatki zootechniczne”.
- (4) Stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* DSM 7134 zostało dopuszczone tymczasowo dla prosiąt i tuczników rozporządzeniem Komisji (WE) nr 666/2003⁽²⁾, tymczasowo dla macior rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2154/2003⁽³⁾, tymczasowo dla kurcząt przeznaczonych na tucz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 521/2005⁽⁴⁾ oraz na dziesięć lat (Bonvital) dla prosiąt

- (5) Przedstawiono nowe dane popierające wniosek o wydanie zezwolenia w przypadku macior. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (Urząd) stwierdził w opinii z dnia 10 lipca 2007 r., że preparat *Enterococcus faecium* DSM 7134 (Bonvital) nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, ludzi ani środowiska naturalnego⁽⁶⁾. Ponadto stwierdził, że wspomniany preparat nie stanowi żadnego innego zagrożenia, które zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 wykluczałoby wydanie zezwolenia dla tej dodatkowej kategorii zwierząt. Według tej opinii, stosowanie tego preparatu skutecznie poprawia parametry wydajności macior. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania konkretnych wymogów dotyczących monitorowania rynku po wprowadzeniu preparatu do obrotu. W opinii tej poddano również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne powołane rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 324 z 11.12.2003, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 2.4.2005, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1812/2005 (Dz.U. L 291 z 5.11.2005, str. 18).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 16.

⁽⁶⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Dodatków Paszowych oraz Środków lub Substancji Wykorzystywanych w Paszach dla Zwierząt, dotycząca bezpieczeństwa i skuteczności produktu „Bonvital”, preparatu *Enterococcus faecium* jako dodatku paszowego dla macior, przyjęta dnia 10 lipca 2007 r. Dziennik EFSA (2007) 521, str. 1–8.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek (Nazwa handlowa)	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna.	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcyjowej o wilgotności 12 %	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia	
										<p>Kategoria dodatków zootechnicznych. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej</p>
4b1841	Lactosan Starterkulturen GmbH & Co KG	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 (Bonvital)	<p>Skład dodatku: Preparat <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 zawierający minimum: Postać sproszkowana: 1×10^{10} CFU/g dodatku Granulki (mikrokapsułki): 1×10^{10} CFU/g dodatku</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134)</p> <p>Metoda analityczna (1): Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego przy zastosowaniu agaru z eskuliną, żółcią i azydkiem oraz identyfikacja: elektroforeza żelowa w polu pulsacyjnym (PFGE)</p>	Maciory	—	$0,5 \times 10^9$	1×10^9		<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.</p> <p>2. Produkt należy stosować w diecie macior począwszy od 90. dnia ciąży do końca laktacji</p>	9.1.2018
<p>(1) Szczegóły dotyczące metod analizy można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives</p>										

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1522/2007

z dnia 19 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54 ust. 5 i art. 145 lit. d) i dd),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004⁽²⁾ wprowadza przepisy wykonawcze dla systemu płatności jednolitej, począwszy od roku 2005.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007⁽³⁾ ustanawiającym przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, określa zasady dla systemu pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji oraz zasady włączenia wsparcia dla owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej. Należy zatem przyjąć odpowiednie zasady szczegółowe. Wspomniane zasady szczegółowe powinny opierać się na tych samych wytycznych co zasady ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 795/2004 w odniesieniu do oliwy z oliwek, tytoniu, bawełny, chmielu, buraka cukrowego, trzciny cukrowej, cykorii i bananów.
- (3) Należy rozszerzyć art. 2 rozporządzenia (WE) nr 795/2004 o definicję szkółek.
- (4) Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 795/2004 przewiduje szczegółowe zasady dla rolników, którzy dokonali inwestycji w celu zwiększenia swojej zdolności produkcyjnej, lub którzy wzięli działki w długoterminową dzierżawę. Wspomniane przepisy muszą zostać dostosowane w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji rolników w sektorze owoców i warzyw, którzy dokonali takich inwestycji lub zawarli długoterminowe umowy dzierżawy przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.
- (5) Państwa członkowskie, które przystąpiły do Wspólnoty w dniu 1 maja 2004 r., utworzyły systemy identyfikacji działek rolnych zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) 1782/2003. Z przyczyn technicznych, przy przechodzeniu ze starego systemu identyfikacji na nowy, zapisane w 2003 r. cechy niektórych działek mogły zostać uwzględnione niedokładnie w nowym systemie identyfikacji. W celu ułatwienia wdrożenia definicji „hektara kwalifikującego do uprawnienia z tytułu odłogowania”, o której mowa w art. 54 ust. 2 tego rozporządzenia, w tym kontekście w tych wszystkich państwach członkowskich, powinny one – bez uszczerbku dla art. 33 rozporządzenia (WE) nr 795/2004 – mieć możliwość odstąpienia od stosowania odniesienia do daty przewidzianej dla wniosków o pomoc obszarową za rok 2003, określonej w art. 54 ust. 2 akapit pierwszy, pod warunkiem zadbania o to, że całkowita powierzchnia użytków rolnych kwalifikująca się do uprawnień z tytułu odłogowania nie zostanie zwiększona. W związku z tym należy odpowiednio zmienić art. 32 rozporządzenia (WE) nr 795/2004. Ponieważ niektóre państwa członkowskie wdrożyły system płatności jednolitej od dnia 1 stycznia 2007 r., odstępstwo to powinno obowiązywać od tego dnia.
- (6) W odniesieniu do rolników, którym przyznane już zostały uprawnienia do płatności, lub którzy nabyli je bądź otrzymali najpóźniej ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności na rok określenia kwot i kwalifikujących się hektarów, o których mowa w pkt M załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy ponownie obliczyć wartość i liczbę ich uprawnień do płatności na podstawie kwot referencyjnych i ilości hektarów wynikających ze włączenia sektora owoców i warzyw. Uprawnienia do płatności z tytułu odłogowania i uprawnienia podlegające specjalnym warunkom nie powinny być uwzględniane w tym obliczeniu.
- (7) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rezerwę krajową należy uzupełnić poprzez liniowe procentowe zmniejszenie wszystkich kwot referencyjnych. Należy ustanowić zasady wyjaśniające, w jaki sposób państwa członkowskie mają postępować w odniesieniu do włączenia kwoty referencyjnej dla owoców i warzyw do uzupełnienia rezerwy krajowej.
- (8) Państwa członkowskie, które stosują model regionalny ustanowiony w art. 59 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, powinny mieć możliwość ustalenia liczby uprawnień do płatności na rolnika, wynikającą z włączenia powierzchni uprawy owoców i warzyw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 608/2007 (Dz.U. L 141 z 2.6.2007, str. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1.

- (9) Należy ustanowić datę przekazania Komisji przez państwa członkowskie informacji dotyczących opcji przewidzianych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 795/2004.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 795/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) »plantacje trwałe« oznaczają uprawy niepodlegające rotacji inne niż trwałe użytki zielone, które zajmują grunty przez okres pięciu lub dłużej i dają powtarzające się zbiory, w tym szkółki, i zagajniki o krótkiej rotacji (kod CN ex 0602 90 41), z wyjątkiem upraw wieloletnich i szkółek takich upraw wieloletnich”;

- b) po lit. k) dodaje się następujący punkt:

„l) »szkółki« oznaczają szkółki zdefiniowane w pkt G/5 załącznika I do decyzji Komisji 2000/115/WE (*) odnoszącej się do definicji cech charakterystycznych, listy produktów rolnych, wyjątków od definicji oraz regionów i okręgów, odnoszących się do badań statystycznych w zakresie struktury gospodarstw rolnych.

(*) Dz.U. L 38 z 12.2.2000, str. 1.”;

- 2) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku inwestycji w sektorze owoców i warzyw, datą, o której mowa w akapicie pierwszym, jest 1 listopada 2007 r.”;

- b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku inwestycji w sektorze owoców i warzyw, datą, o której mowa w akapicie pierwszym, jest 1 listopada 2007 r.”;

- c) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku długoterminowych umów dzierżawy w sektorze owoców i warzyw, datą, o której mowa w akapicie pierwszym, jest 1 listopada 2007 r.”;

- 3) w art. 32 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla art. 33 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy nowe państwa członkowskie w rozumieniu art. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 napotkały trudności techniczne przy określaniu granic niektórych działek rolnych w wyniku przejścia z systemu identyfikacji działek obowiązującego w dniu, o którym mowa w art. 54 ust. 2 tego rozporządzenia, na system identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 20 tego rozporządzenia, mogą one odstąpić od stosowania art. 54 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 poprzez ustalenie odniesienia do daty przewidzianej dla wniosków o pomoc obszarową za rok 2003 na dzień 30 czerwca 2006 r. Podejmują one działania w celu zapobieżenia jakiegokolwiek znaczącemu zwiększeniu łącznej powierzchni kwalifikującej się do uprawnień z tytułu odłogowania. Bułgaria i Rumunia mogą ustalić tę datę na 30 czerwca 2007 r.”;

- 4) przed rozdziałem 7 dodaje się następujący rozdział 6c:

„ROZDZIAŁ 6c

WŁĄCZENIE SEKTORA OWOCÓW I WARZYW DO SYSTEMU PŁATNOŚCI JEDNOLITEJ

Artykuł 48f

Zasady ogólne

1. Do celów ustalenia kwoty i określenia uprawnień do płatności w kontekście włączenia sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej, stosuje się art. 37 i 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 z zastrzeżeniem zasad ustanowionych w art. 48g niniejszego rozporządzenia i – w przypadku kiedy państwo członkowskie skorzystało z opcji przewidzianej w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 – w art. 48h niniejszego rozporządzenia.

2. Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 795/2004, w odniesieniu do przyznawania uprawnień do płatności wynikających z włączenia sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej, państwa członkowskie mogą przystąpić do identyfikacji kwalifikujących się rolników od dnia 1 stycznia 2008 r.

3. W zależności od przypadku art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stosuje się do wartości wszystkich uprawnień do płatności istniejących przed włączeniem wsparcia dla owoców i warzyw oraz do kwot referencyjnych obliczonych dla wsparcia dla owoców i warzyw.

4. Wartość procentowa zmniejszenia, określona przez państwo członkowskie zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie do kwot referencyjnych odpowiadających przetworom owocowym i warzywnym włączonym do systemu płatności jednolitych.

5. Okres pięciu lat przewidziany w art. 42 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie rozpoczyna się od nowa w przypadku uprawnień do płatności pochodzących z rezerwy krajowej, których kwoty zostały ponownie obliczone lub powiększone zgodnie z art. 48g i 48h niniejszego rozporządzenia.

6. Do celów stosowania art. 7 ust. 1, art. 12–17, art. 20 i 27 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej jest rok określenia przez państwo członkowskie kwot i kwalifikujących się hektarów zgodnie z pkt M załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przy uwzględnieniu opcjonalnego trzyletniego okresu przejściowego, o którym mowa w akapicie trzecim tego punktu.

Artykuł 48g

Przepisy szczegółowe

1. Jeżeli ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności określonych zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia rolnik nie ma uprawnień do płatności lub ma jedynie uprawnienia z tytułu odłogowania lub uprawnienia podlegające specjalnym warunkom, otrzymuje on uprawnienia do płatności obliczone zgodnie z art. 37 i 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu owoców i warzyw.

Akapit pierwszy stosuje się również w przypadku gdy rolnik wydzierżawił uprawnienia do płatności między pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej a rokiem włączenia do niego sektora owoców i warzyw.

2. Jeśli rolnikowi zostało przyznane uprawnienie do płatności lub nabył je przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności określonych zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia, wartość i liczba jego uprawnień do płatności zostaje ponownie obliczona w następujący sposób:

- a) liczba uprawnień do płatności jest równa liczbie uprawnień do płatności, które posiada, powiększonej o liczbę hektarów ustanowioną zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków konsumpcyjnych i szkółek;
- b) wartość otrzymuje się, dzieląc sumę wartości uprawnień do płatności, które posiada, oraz kwotę referencyjną obliczoną zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr

1782/2003 w odniesieniu do owoców i warzyw, przez liczbę ustanowioną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Uprawnienia do płatności z tytułu odłogowania i uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom nie są uwzględniane w obliczeniu, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. Uprawnienia do płatności wydzierżawione przed datą składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej, określoną zgodnie z art. 12, są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2. Jednakże uprawnienia do płatności wydzierżawione na mocy klauzuli umownej określonej w art. 27 przed dniem 15 maja 2004 r. są uwzględniane przy obliczeniu określonym w ust. 2 niniejszego artykułu tylko, jeśli warunki dzierżawy mogą zostać dostosowane.

Artykuł 48h

Wdrażanie regionalne

1. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z opcji przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy otrzymują liczbę uprawnień do płatności równą liczbie nowych kwalifikujących się hektarów, na których uprawiane są owoce i warzywa, ziemniaki konsumpcyjne i prowadzone są szkółki, zgodnie z art. 59 ust. 4 tego rozporządzenia.

Wartość uprawnień do płatności oblicza się zgodnie z art. 59 ust. 2 i 3 oraz art. 63 ust. 3 tego rozporządzenia.

Pierwszym rokiem stosowania zgodnie z art. 59 ust. 4 tego rozporządzenia jest rok 2008.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkową liczbę uprawnień na rolnika na podstawie obiektywnych kryteriów zgodnie z pkt M załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków konsumpcyjnych i szkółek.”;

5) przed art. 50 dodaje się art. 49b w brzmieniu:

„Artykuł 49b

Włączenie owoców i warzyw

Państwa członkowskie informują Komisję najpóźniej do dnia 1 listopada 2008 r. o decyzji, jaką podjęły w odniesieniu do opcji przewidzianych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w podziale na produkty, lata i – w stosownych przypadkach – regiony.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. Jednakże art. 1 ust. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA 2007/66/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 grudnia 2007 r.

zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽⁴⁾ i 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki,

transportu i telekomunikacji ⁽⁵⁾ dotyczą procedur odwoławczych odnoszących się do zamówień udzielanych przez, odpowiednio, instytucje zamawiające, o których mowa w art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽⁶⁾, i podmioty zamawiające, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽⁷⁾. Dyrektywy 89/665/EWG i 92/13/EWG mają na celu zagwarantowanie skutecznego stosowania dyrektyw 2004/18/WE i 2004/17/WE.

(2) Dyrektywy 89/665/EWG i 92/13/EWG mają zatem zastosowanie wyłącznie do zamówień objętych zakresem zastosowania dyrektyw 2004/18/WE i 2004/17/WE zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, bez względu na rodzaj stosowanej procedury konkurencyjnej lub zaproszenia do ubiegania się o zamówienie, w tym konkursów, systemów kwalifikowania i dynamicznych systemów zakupów. Zgodnie z orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność skutecznych i szybkich środków odwoławczych od decyzji instytucji zamawiających i podmiotów zamawiających w kwestii ustalenia, czy dane zamówienie podlega podmiotowemu lub przedmiotowemu zakresowi zastosowania dyrektyw 2004/18/WE i 2004/17/WE.

(3) Konsultacje z zainteresowanymi stronami, a także orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, wskazały na pewną liczbę braków w zakresie mechanizmów odwoławczych istniejących w państwach członkowskich. Z uwagi na wspomniane braki mechanizmy ustanowione w dyrektywach 89/665/EWG i 92/13/EWG wciąż nie

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 146 z 30.6.2007, str. 69.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 15 listopada 2007 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 33. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 92/50/EWG (Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/97/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 107).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/97/WE.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/97/WE.

umożliwiają czuwania nad przestrzeganiem prawa wspólnotowego, w szczególności na etapie, na którym naruszenia mogą jeszcze zostać skorygowane. Gwarancje przejrzystości i niedyskryminacji, które miały być zapewnione przez wymienione dyrektywy, powinny zatem zostać wzmocnione, aby zapewnić całej Wspólnocie możliwość korzystania w pełni z pozytywnych efektów modernizacji i uproszczenia przepisów w sprawie zamówień publicznych, które to efekty osiągnięto dzięki dyrektywom 2004/18/WE i 2004/17/WE. Należy zatem zmienić dyrektywy 89/665/EWG i 92/13/EWG, wprowadzając do nich niezbędne uściślenia umożliwiające osiągnięcie rezultatów oczekiwanych przez władze prawodawcze Wspólnoty.

- (4) Wśród wskazanych niedociągnięć wymieniono w szczególności brak możliwości wniesienia skutecznego odwołania w okresie między wydaniem decyzji o udzieleniu zamówienia a zawarciem związanej z nim umowy. Czasami sytuacja ta powoduje, że instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, które pragną zapewnić nieodwracalność skutków zakwestionowanej decyzji o udzieleniu zamówienia, bardzo szybko przystępują do podpisania umowy. Aby wyeliminować tę lukę, która stanowi istotną przeszkodę dla skutecznej ochrony sądowej zainteresowanych oferentów, tj. tych oferentów, których jeszcze ostatecznie nie wykluczono, należy przewidzieć minimalny okres zawieszenia typu *standstill*, podczas którego zawarcie umowy jest zawieszona, niezależnie od tego, czy do zawarcia umowy doszło w chwili jej podpisania.
- (5) Ustalając długość minimalnego okresu zawieszenia typu *standstill*, należy wziąć pod uwagę różne środki komunikacji. W przypadku korzystania z szybkich środków komunikacji można przewidzieć okres krótszy niż w przypadku innych środków komunikacji. Niniejsza dyrektywa przewiduje jedynie minimalne okresy zawieszenia typu *standstill*. Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać okresy dłuższe niż wspomniane okresy minimalne. Państwa członkowskie mogą również decydować, który okres ma zastosowanie w przypadku łącznego użycia różnych środków komunikacji.
- (6) Okres zawieszenia typu *standstill* powinien być na tyle długi, by umożliwić oferentom przeanalizowanie decyzji o udzieleniu zamówienia i stwierdzenie, czy stosowne jest wszczęcie procedury odwoławczej. W momencie powiadomienia zainteresowanych oferentów o decyzji o udzieleniu zamówienia należy przekazać im stosowne informacje niezbędne do podjęcia skutecznych działań odwoławczych. To samo ma zastosowanie odpowiednio do kandydatów w zakresie, w jakim instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający nie udostępnił w odpowiednim czasie informacji o odrzuceniu ich wniosku.
- (7) Do takich stosownych informacji należy w szczególności streszczenie istotnych przyczyn określonych w art. 41 dyrektywy 2004/18/WE i art. 49 dyrektywy 2004/17/WE. Ponieważ długość okresu zawieszającego

typu *standstill* jest różna w poszczególnych państwach członkowskich, ważne jest również, by zainteresowani oferenci i kandydaci byli informowani o faktycznym okresie, jaki przysługuje im na wszczęcie procedury odwoławczej.

- (8) Ten rodzaj minimalnego okresu zawieszenia typu *standstill* nie powinien mieć zastosowania, jeżeli dyrektywa 2004/18/WE lub dyrektywa 2004/17/WE nie wymaga uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, szczególnie w przypadkach wystąpienia pilnej konieczności przewidzianych w art. 31 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/18/WE lub art. 40 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2004/17/WE. W tych przypadkach wystarczy przewidzieć skuteczne procedury odwoławcze po zawarciu umowy. Minimalny okres zawieszenia typu *standstill* nie jest też konieczny, jeżeli jedynym zainteresowanym oferentem jest oferent, któremu udzielono zamówienia, i nie ma innych zainteresowanych kandydatów. W tym przypadku nie ma innych uczestników procedury przetargowej, którzy byliby zainteresowani otrzymaniem powiadomienia i skorzystaniem z okresu zawieszenia typu *standstill* umożliwiającego skuteczne wniesienie odwołania.
- (9) Ponadto w przypadku zamówień opartych na umowie ramowej lub dynamicznym systemie zakupów obowiązkowy okres zawieszenia typu *standstill* mógłby wpłynąć na zwiększenie efektywności, któremu mają służyć te procedury przetargowe. Państwa członkowskie powinny móc, zamiast wprowadzania obowiązkowego okresu zawieszenia typu *standstill*, postanowić, że nieskuteczność jest skuteczną sankcją zgodnie z art. 2d dyrektyw 89/665/EWG i 92/13/EWG za naruszenie art. 32 ust. 4 akapit drugi tiret drugie i art. 33 ust. 5 i 6 dyrektywy 2004/18/WE oraz art. 15 ust. 5 i 6 dyrektywy 2004/17/WE.
- (10) W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 3 lit. i) dyrektywy 2004/17/WE, zamówienia oparte na umowie ramowej nie wymagają uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W tych przypadkach okres zawieszenia typu *standstill* nie powinien być obowiązkowy.
- (11) Jeżeli państwo członkowskie wymaga, aby osoba zamierzająca skorzystać z procedury odwoławczej poinformowała o tym instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, należy wyraźnie stwierdzić, że nie powinno to mieć wpływu na okres zawieszenia typu *standstill* ani na żaden inny termin do wniesienia odwołania. Ponadto, jeżeli państwo członkowskie wymaga, aby zainteresowana osoba w pierwszej kolejności wniosła odwołanie do instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego, konieczne jest, aby osoba ta dysponowała – w przypadku gdyby zamierzała ona zakwestionować odpowiedź lub zgłosić brak odpowiedzi ze strony instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego – odpowiednim rozsądnym minimalnym okresem, aby zwrócić się do właściwego organu odwoławczego przed zawarciem umowy.

- (12) Wniesienie odwołania na krótko przed końcem minimalnego okresu zawieszenia typu *standstill* nie powinno skutkować pozbawieniem organu odpowiedzialnego za procedury odwoławcze niezbędnego czasu na działanie, w szczególności w celu przedłużenia okresu zawieszenia typu *standstill* na zawarcie umowy. Tym samym należy przewidzieć niezależny minimalny okres zawieszenia typu *standstill*, który nie powinien kończyć się przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku przez organ odwoławczy. Nie powinno to uniemożliwić organowi odwoławczemu uprzedniego stwierdzenia, czy odwołanie jako takie jest dopuszczalne. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że okres ten kończy się w momencie podjęcia przez organ odwoławczy decyzji w sprawie zastosowaniu środków tymczasowych, w tym o dalszym zawieszeniu zawarcia umowy, lub w momencie podjęcia przez organ odwoławczy decyzji co do istoty sprawy, w szczególności w sprawie wniosku o uchylenie bezprawnych decyzji.
- (13) Aby zwalczać bezprawne bezpośrednie udzielanie zamówień, które zostało uznane przez Trybunał Sprawiedliwości za najpoważniejsze naruszenie prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych ze strony instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego, należy przewidzieć skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje. Dlatego umowa zawarta na podstawie bezprawnego bezpośredniego udzielenia zamówienia powinna być z zasady uważana za nieskuteczną. Nieskuteczność nie powinna być automatyczna, lecz powinna być stwierdzona przez niezależny organ odwoławczy lub wynikać z podjętej przez ten organ decyzji.
- (14) Nieskuteczność stanowi najlepszy sposób przywrócenia konkurencji i stworzenia nowych perspektyw handlowych podmiotom gospodarczym, które zostały bezprawnie pozbawione możliwości udziału w procedurze udzielania zamówień. Bezpośrednie udzielenie zamówień powinno w rozumieniu niniejszej dyrektywy obejmować wszystkie przypadki udzielania zamówień bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w rozumieniu dyrektywy 2004/18/WE, co odpowiada procedurze bez uprzedniego ogłoszenia w rozumieniu dyrektywy 2004/17/WE.
- (15) Przyczyny mogące uzasadniać bezpośrednie udzielenie zamówienia w rozumieniu niniejszej dyrektywy mogą obejmować odstępstwa przewidziane w art. 10–18 dyrektywy 2004/18/WE, zastosowanie art. 31, art. 61 lub art. 68 dyrektywy 2004/18/WE, udzielenie zamówienia na usługi zgodnie z art. 21 dyrektywy 2004/18/WE lub udzielenie legalnego zamówienia wewnętrznego („in-house”) zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości.
- (16) To samo dotyczy zamówień, które spełniają warunki wykluczenia lub szczególnych ustaleń zgodnie z art. 5 ust. 2, art. 18–26, art. 29 i 30 lub art. 62 dyrektywy 2004/17/WE, przypadków obejmujących zastosowanie art. 40 ust. 3 dyrektywy 2004/17/WE lub udzielenia zamówienia na usługi zgodnie z art. 32 dyrektywy 2004/17/WE.
- (17) Procedura odwoławcza powinna przysługiwać co najmniej każdej osobie, która jest lub była zainteresowana uzyskaniem danego zamówienia i która poniosła szkodę lub jest zagrożona szkodą w wyniku domniemanego naruszenia.
- (18) W celu zapobiegania poważnym naruszeniom obowiązku stosowania okresu zawieszenia typu *standstill* i automatycznego zawieszenia, które stanowią warunek wstępny skutecznego odwołania, powinno stosować się skuteczne sankcje. Umowy zawierane z naruszeniem okresu zawieszenia typu *standstill* lub automatycznego zawieszenia należy zatem uznać z zasady za nieskuteczne, jeżeli połączone są z naruszeniami dyrektywy 2004/18/WE lub dyrektywy 2004/17/WE w zakresie, w jakim naruszenia te wpłynęły na szanse otrzymania zamówienia oferenta wnoszącego odwołanie.
- (19) W przypadku innych naruszeń wymogów formalnych państwa członkowskie mogą uznać zasadę nieskuteczności za niewłaściwą. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia innych sankcji. Inne sankcje powinny ograniczać się do nakładania kar pieniężnych płatnych organowi niezależnemu od instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego, lub skrócenia okresu obowiązywania umowy. Państwa członkowskie określają szczegóły innych sankcji oraz zasady ich stosowania.
- (20) Niniejsza dyrektywa nie powinna wykluczać stosowania surowszych sankcji zgodnie z prawem krajowym.
- (21) Jeżeli państwa członkowskie ustanawiają przepisy gwarantujące, że umowa zostanie uznana za nieskuteczną, celem tego jest, by prawa i obowiązki stron tej umowy przestały być egzekwowane i wykonywane. Konsekwencje uznania umowy za nieskuteczną powinny być określone w prawie krajowym. Prawo krajowe może zatem, na przykład, przewidywać wsteczne anulowanie wszystkich zobowiązań umownych (*ex tunc*) lub przeciwnie, ograniczyć zakres anulowania do tych zobowiązań, które należałoby jeszcze wykonać (*ex nunc*). Nie powinno to doprowadzić do braku skutecznych sankcji, jeżeli zobowiązania wynikające z umowy zostały już wykonane w całości lub prawie w całości. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny przewidzieć również inne kary uwzględniające zakres, w jakim umowa nadal obowiązuje, zgodnie z prawem krajowym. Analogicznie, konsekwencje dotyczące ewentualnego odzyskania wszelkich kwot, które zostały zapłacone, jak również wszelkich innych form możliwej restytucji – w tym restytucji w pieniądzu, w przypadku gdy niemożliwa jest restytucja w naturze – należy określić w prawie krajowym.

- (22) Aby jednak zapewnić proporcjonalność stosowanych sankcji, państwa członkowskie mogą umożliwić organowi odpowiedzialnemu za procedury odwoławcze niekwestionowanie umowy lub uznanie niektórych lub wszystkich jej skutków w czasie, jeśli wyjątkowe okoliczności w danej sprawie wymagają uwzględnienia pewnych nadrzędnych przyczyn związanych z interesem ogólnym. W tych przypadkach należy zastosować inne sankcje. Organ odwoławczy niezależny od instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego powinien przeanalizować wszystkie istotne aspekty w celu ustalenia, czy nadrzędne przyczyny związane z interesem ogólnym wymagają utrzymania skutków umowy.
- (23) W wyjątkowych przypadkach zastosowanie procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu w rozumieniu art. 31 dyrektywy 2004/18/WE lub art. 40 ust. 3 dyrektywy 2004/17/WE jest dozwolone natychmiast po anulowaniu umowy. Jeżeli w tych przypadkach, z przyczyn technicznych lub innych ważnych przyczyn, pozostałe zobowiązania umowne mogą być wykonane na tym etapie jedynie przez wykonawcę, któremu udzielono zamówienia, przyjęcie istnienia nadrzędnych przyczyn może być uzasadnione.
- (24) Interes gospodarczy w utrzymaniu skuteczności umowy może zostać uznany za nadrzędne przyczyny jedynie wtedy, gdy w wyjątkowych okolicznościach nieskuteczność umowy miałaby niewspółmierne konsekwencje. Nadrzędnych przyczyn nie powinien jednak stanowić interes gospodarczy związany bezpośrednio z zamówieniem.
- (25) Ponadto konieczność zapewnienia trwałej pewności prawnej decyzji podjętych przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające wymaga ustanowienia rozsądnego minimalnego okresu ograniczającego prawo do wniesienia odwołania, którego celem jest stwierdzenie nieskuteczności umowy.
- (26) Aby uniknąć braku pewności prawnej, który może wynikać z nieskuteczności, państwa członkowskie powinny przewidzieć wyłączenie możliwości jakiegokolwiek stwierdzenia nieskuteczności także w przypadkach, gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający uważa, że bezpośrednie udzielenie jakiegokolwiek zamówienia bez uprzedniego opublikowania ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jest dopuszczalne zgodnie z dyrektywami 2004/18/WE i 2004/17/WE, oraz zastosował minimalny okres zawieszenia typu *standstill* umożliwiający skuteczne odwołanie. Dobrowolna publikacja, która uruchamia okres zawieszenia typu *standstill*, nie powoduje jakiegokolwiek rozszerzenia zakresu obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/18/WE lub z dyrektywy 2004/17/WE.
- (27) Jako że niniejsza dyrektywa wzmacnia krajowe procedury odwoławcze, szczególnie w przypadkach bezprawnego bezpośredniego udzielania zamówień, należy zachęcać wykonawców do stosowania tych nowych mecha-
- nizmów. Z uwagi na pewność prawną możliwość uznania umowy za nieskuteczną jest ograniczona czasowo. Należy przestrzegać skuteczności tych terminów.
- (28) Poprawa skuteczności krajowych procedur odwoławczych powinna zachęcić zainteresowane strony do częstszego korzystania przed zawarciem umowy z możliwości wnoszenia odwołania w drodze procedury wstępnej. W tych okolicznościach mechanizm korygujący powinien być skierowany na poważne naruszenia prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych.
- (29) Dobrowolny system atestacji przewidziany w dyrektywie 92/13/EWG, za pomocą którego podmioty zamawiające mają możliwość potwierdzenia – podczas okresowych kontroli – zgodności z wymogami stosowanych przez nie procedur udzielania zamówień, nie był prawie w ogóle wykorzystywany. Nie może on zatem osiągnąć wyznaczonego celu, jakim jest zapobieganie częstym naruszeniom prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych. Natomiast obowiązek nałożony na państwa członkowskie na mocy dyrektywy 92/13/EWG, dotyczący zapewnienia stałego dostępu do organów akredytowanych do takich celów, może powodować koszty administracyjne ich utrzymania, które nie są już uzasadnione ze względu na brak rzeczywistego zapotrzebowania ze strony podmiotów zamawiających. Z tych przyczyn należy znieść system atestacji.
- (30) Podobnie mechanizm pojednawczy przewidziany w dyrektywie 92/13/EWG nie wzbudził żadnego rzeczywistego zainteresowania ze strony wykonawców. Wiąże się to zarówno z faktem, że nie umożliwia on uzyskania wiążących środków tymczasowych mogących zapobiec na czas bezprawnemu zawarciu umowy, jak i z jego charakterem, który trudno pogodzić z przestrzeganiem wyjątkowo krótkich terminów na wszczęcie procedury odwoławczej celem uzyskania środków tymczasowych i uchylecia bezprawnych decyzji. Ponadto potencjalna skuteczność mechanizmu pojednawczego została dodatkowo osłabiona trudnościami napotkanymi w sporządzaniu kompletnego i odpowiednio obszernego wykazu niezależnych rozjemców z każdego państwa członkowskiego, będących stale do dyspozycji i mogących w bardzo krótkim czasie rozpatrzyć wnioski o ugodę. Z tych przyczyn należy znieść mechanizm pojednawczy.
- (31) Komisja powinna mieć prawo zwracania się do państw członkowskich o przekazywanie jej informacji na temat funkcjonowania krajowych procedur odwoławczych – proporcjonalnie do wyznaczonych celów – przez włączenie Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych w określanie zakresu i charakteru takich informacji. Jedynie bowiem udostępnianie takich informacji może umożliwić prawidłową ocenę skutków zmian wprowadzonych przez niniejszą dyrektywę po upływie znaczącego okresu od jej wdrożenia.

(32) Komisja powinna dokonać przeglądu postępów dokonanych w państwach członkowskich i przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze skuteczności niniejszej dyrektywy nie później niż trzy lata po terminie do jej wdrożenia.

(33) Należy przyjąć środki niezbędne do wykonania dyrektyw 89/665/EWG i 92/13/EWG zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.

(34) Ponieważ z podanych wyżej przyczyn cel niniejszej dyrektywy, mianowicie poprawa skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych objętych zakresem dyrektyw 2004/18/WE i 2004/17/WE, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, z poszanowaniem zasady niezależności proceduralnej państw członkowskich.

(35) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²⁾ państwa członkowskie powinny sporządzić – w interesie własnym, jak i Wspólnoty – własne tabele ilustrujące zbieżność pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji i udostępnić je publicznie.

(36) Niniejsza dyrektywa uwzględnia prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsza dyrektywa ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania prawa do skutecznego środka odwoławczego i dostępu do bezstronnego sądu, zgodnie z art. 47 akapit pierwszy i drugi Karty,

(37) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 89/665/EWG i 92/13/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 89/665/EWG

W dyrektywie 89/665/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuły 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres zastosowania i dostępność procedur odwoławczych

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do zamówień, o których mowa w dyrektywie 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (*), chyba że takie zamówienia wyłączono zgodnie z art. 10–18 tej dyrektywy.

Zamówienia w rozumieniu niniejszej dyrektywy obejmują zamówienia publiczne, umowy ramowe, koncesje na roboty budowlane i dynamiczne systemy zakupów.

Państwa członkowskie przedsięwzięją niezbędne środki, aby zapewnić – w odniesieniu do zamówień objętych zakresem zastosowania dyrektywy 2004/18/WE – możliwość skutecznego, a w szczególności możliwie szybkiego odwołania od decyzji podjętych przez instytucje zamawiające, zgodnie z warunkami określonymi w art. 2–2f niniejszej dyrektywy, z powodu naruszenia przez te decyzje prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych lub naruszenia krajowych przepisów transponujących to prawo.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by nie istniała dyskryminacja pomiędzy przedsiębiorstwami, które mogą wystąpić z roszczeniami z tytułu poniesionej szkody w ramach procedury udzielania zamówienia, w wyniku zawartego w niniejszej dyrektywie rozróżnienia pomiędzy przepisami krajowymi wdrażającymi prawo wspólnotowe a pozostałymi przepisami krajowymi.

3. Państwa członkowskie zapewniają dostępność procedur odwoławczych, w ramach szczegółowych przepisów, które państwa członkowskie mogą ustanowić, przynajmniej dla każdego podmiotu, który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia i który poniósł szkodę lub może ponieść szkodę w wyniku domniemanego naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby każdy podmiot, który zamierza skorzystać z procedury odwoławczej, poinformował instytucję zamawiającą o domniemanym naruszeniu oraz o zamiarze wniesienia odwołania, pod warunkiem że nie ma to wpływu na okres zawieszenia typu *standstill*, zgodnie z art. 2a ust. 2, ani na żadne inne terminy na wniesienie odwołania, zgodnie z art. 2c.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby zainteresowany podmiot w pierwszej kolejności wniósł odwołanie do instytucji zamawiającej. W takim przypadku państwa członkowskie czuwają, by wniesienie odwołania powodowało natychmiastowe zawieszenie możliwości zawarcia umowy.

Państwa członkowskie decydują o środkach komunikacji, obejmujących faks i środki elektroniczne, z jakich należy skorzystać w celu wniesienia odwołania, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Zawieszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie wygasa przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym instytucja zamawiająca wysłała swoją odpowiedź, jeśli korzystała z faksu lub środków elektronicznych, lub jeśli korzystała z innych środków komunikacji przed upływem okresu albo co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym instytucja zamawiająca wysłała swoją odpowiedź, albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania odpowiedzi.

Artykuł 2

Wymogi dotyczące procedur odwoławczych

1. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie do procedur odwoławczych określonych w art. 1 odpowiednich środków obejmujących prawo do:

- a) przedsięwzięcia, w możliwie najkrótszym terminie, w drodze postanowienia, środków tymczasowych w celu naprawy domniemanego naruszenia lub zapobieżenia dalszym szkodom wobec podmiotów, których to dotyczy, w tym zawieszenia lub doprowadzenia do zawieszenia procedury udzielania zamówienia publicznego lub wykonania decyzji podjętych przez instytucję zamawiającą;
- b) uchylecia lub doprowadzenia do uchylecia bezprawnych decyzji, w tym usunięcia dyskryminujących warunków technicznych, ekonomicznych lub finansowych zawartych w zaproszeniu do składania ofert, specyfikacji lub we wszelkich innych dokumentach związanych z procedurą udzielania zamówienia;
- c) przyznania odszkodowania podmiotom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 2d i 2e, mogą zostać przyznane odrębnym organom odpowiedzialnym za poszczególne aspekty procedury odwoławczej.

3. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji, który jest niezależny od instytucji zamawiającej, rozpatruje odwołanie od decyzji o udzieleniu zamówienia, państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja zamawiająca nie mogła zawrzeć umowy przed podjęciem przez organ odwoławczy decyzji w sprawie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych lub o odwołanie. Zawieszenie wygasa nie wcześniej niż okres zawieszenia typu *standstill*, o którym mowa w art. 2a ust. 2 i art. 2d ust. 4 i 5.

4. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3 i art. 1 ust. 5 procedury odwoławcze nie muszą konieczne skutkować automatycznym zawieszeniem procedur udzielenia zamówienia, do których się odnoszą.

5. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że organ odpowiedzialny za procedury odwoławcze może wziąć pod uwagę prawdopodobne konsekwencje zastosowania środków tymczasowych dla wszystkich interesów, co do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku, a także dla interesu publicznego, i może podjąć decyzję o niestosowaniu takich środków, jeżeli ich negatywne konsekwencje mogłyby przewyższyć płynące z nich korzyści.

Decyzja o niestosowaniu środków tymczasowych pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich pozostałych roszczeń podmiotu wnoszącego o zastosowanie takich środków.

6. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadku gdy wystąpiono z roszczeniem o odszkodowanie w związku z bezprawnie podjętą decyzją, przedmiotowa decyzja musi być uprzednio uchylona przez organ mający niezbędne uprawnienia.

7. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 2d–2f, skutki korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do umowy zawartej po udzieleniu zamówienia określone są w prawie krajowym.

Ponadto z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja musi zostać uchylona przed przyznaniem odszkodowania, państwo członkowskie może przewidzieć, że po zawarciu umowy zgodnie z art. 1 ust. 5, ust. 3 niniejszego artykułu lub art. 2a–2f uprawnienia organu odpowiedzialnego za procedury odwoławcze są ograniczone do przyznawania odszkodowań wszelkim podmiotom, które poniosły szkodę w wyniku naruszenia.

8. Państwa członkowskie zapewniają efektywne wykonanie decyzji podjętych przez organy odwoławcze.

9. W przypadku gdy organy odwoławcze nie mają charakteru sądowego, ich decyzje są zawsze uzasadnione na piśmie. Ponadto w takim przypadku należy wprowadzić przepisy gwarantujące postępowanie, dzięki któremu wszelkie ewentualnie bezprawne środki podjęte przez organ odwoławczy lub wszelkie uchybienia w wykonywaniu nadanych mu uprawnień będą mogły być przedmiotem odwołania w sądzie lub odwołania rozpatrywanego przez inny organ będący sądem w rozumieniu art. 234 Traktatu i niezależny zarówno od instytucji zamawiającej, jak i organu odwoławczego.

Członkowie tego niezależnego organu powoływani są i odwoływani na takich samych warunkach jak sędziowie, jeżeli chodzi o urząd odpowiedzialny za ich powołanie, okres kadencji oraz ich odwołanie. Przynajmniej przewodniczący tego niezależnego organu ma takie same kwalifikacje zawodowe i prawne jak sędziowie. Niezależny organ podejmuje decyzje po przeprowadzeniu postępowania, w którym wysłuchane są obie strony, a decyzje te są prawnie wiążące, w sposób określony przez każde państwo członkowskie.

(*) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2006/97/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 107).;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Okres zawieszenia typu *standstill*

1. Przez przyjęcie koniecznych przepisów uwzględniających minimalne warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 2c państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 3, dysponowały czasem wystarczającym na skuteczne odwołania od decyzji o udzieleniu zamówienia podjętych przez instytucje zamawiające.

2. Zawarcie umowy w następstwie decyzji o udzieleniu zamówienia objętego zakresem zastosowania dyrektywy 2004/18/WE nie może nastąpić przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom i kandydatom, jeśli korzystano z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystano z innych środków komunikacji – przed upływem albo okresu co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została

wysłana zainteresowanym oferentom i kandydatom, albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania decyzji o udzieleniu zamówienia.

Oferentów uważa się za zainteresowanych, jeśli nie zostali jeszcze ostatecznie wykluczeni. Wykluczenie ma charakter ostateczny, jeśli zainteresowani oferenci zostali o nim powiadomieni i jeżeli zostało ono uznane za zgodne z prawem przez niezależny organ odwoławczy lub nie może już podlegać procedurze odwołania.

Kandydatów uważa się za zainteresowanych, jeżeli instytucja zamawiająca nie udostępniła informacji o odrzuceniu ich wniosku przed powiadomieniem zainteresowanych oferentów o decyzji o udzieleniu zamówienia.

Informacji przekazywanej każdemu zainteresowanemu oferentowi i kandydatowi o decyzji o udzieleniu zamówienia towarzyszy:

— streszczenie stosownych przyczyn, o których mowa w art. 41 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE, z zastrzeżeniem przepisów art. 41 ust. 3 tej dyrektywy,

— precyzyjne określenie dokładnego okresu zawieszenia typu *standstill* obowiązującego zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi niniejszy ustęp.

Artykuł 2b

Odstępstwa od okresu zawieszenia typu *standstill*

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że terminy określone w art. 2a ust. 2 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w następujących przypadkach:

a) jeśli dyrektywa 2004/18/WE nie wymaga uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

b) jeśli jedynym zainteresowanym oferentem w rozumieniu art. 2a ust. 2 niniejszej dyrektywy jest oferent, któremu udzielono zamówienia i nie ma innych zainteresowanych kandydatów;

c) w przypadku zamówienia opartego na umowie ramowej, zgodnie z art. 32 dyrektywy 2004/18/WE, i w przypadku konkretnego zamówienia w ramach dynamicznego systemu zakupów, zgodnie z art. 33 tej dyrektywy.

W przypadku odwołania się do tego odstępowania państwa członkowskie zapewniają nieskuteczność umowy zgodnie z art. 2d i 2f niniejszej dyrektywy, jeżeli:

— nastąpiło naruszenie art. 32 ust. 4 akapit drugi tiret drugie lub art. 33 ust. 5 lub 6 dyrektywy 2004/18/WE, i

— wartość zamówienia szacuje się na równą progom określonym w art. 7 dyrektywy 2004/18/WE lub wyższą.

Artykuł 2c

Terminy na wniesienie odwołania

W przypadku gdy państwo członkowskie postanawia, że każde odwołanie od decyzji podjętej przez instytucję zamawiającą w kontekście procedury udzielania zamówień objętej zakresem zastosowania dyrektywy 2004/18/WE lub w związku z taką procedurą musi zostać wniesione przed upływem pewnego okresu, okres ten wynosi co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja instytucji zamawiającej została wysłana oferentowi lub kandydatowi, jeśli korzystano z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystano z innych środków komunikacji – okres ten wynosi albo co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja instytucji zamawiającej została wysłana oferentowi lub kandydatowi albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania decyzji instytucji zamawiającej. Informacji przekazywanej każdemu oferentowi lub kandydatowi o decyzji instytucji zamawiającej towarzyszy streszczenie stosownych przyczyn. W przypadku wniosku o odwołanie od decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy, niepodlegających obowiązkowi powiadomienia, termin ten wynosi co najmniej 10 dni kalendarzowych od daty publikacji danej decyzji.

Artykuł 2d

Nieskuteczność

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby umowa została uznana za nieskuteczną przez organ odwoławczy niezależny od instytucji zamawiającej lub by jej nieskuteczność wynikała z decyzji takiego organu odwoławczego w następujących przypadkach:

a) jeżeli instytucja zamawiająca udzieliła zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, co nie było dopuszczone zgodnie z dyrektywą 2004/18/WE;

b) w przypadku naruszenia art. 1 ust. 5, art. 2 ust. 3 lub art. 2a ust. 2 niniejszej dyrektywy, jeżeli naruszenie to pozbawiło wnoszącego odwołanie oferenta możliwości skorzystania z środków odwoławczych przed zawarciem umowy, kiedy takie naruszenie jest połączone z naruszeniem dyrektywy 2004/18/WE, jeżeli naruszenie to wpłynęło na szanse wnoszącego odwołanie oferenta na otrzymanie zamówienia;

c) w przypadkach, o których mowa w art. 2b lit. c) akapit drugi niniejszej dyrektywy, jeżeli państwa członkowskie powołały się na odstępowanie od okresu zawieszenia typu *standstill* dla zamówień opartych na umowie ramowej i dynamicznym systemie zakupów.

2. Konsekwencje wynikające z uznania umowy za nieskuteczną przewidziane są przez prawo krajowe.

Prawo krajowe może przewidywać wsteczne anulowanie wszystkich zobowiązań umownych lub ograniczyć zakres anulowania do tych zobowiązań, które należy jeszcze wykonać. W tym drugim przypadku państwa członkowskie przewidują zastosowanie innych sankcji w rozumieniu art. 2e ust. 2.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że organ odwoławczy niezależny od podmiotu zamawiającego może nie uznać umowy za nieskuteczną, chociaż zamówienie zostało udzielone bezprawnie z przyczyn wymienionych w ust. 1, jeżeli organ odwoławczy stwierdzi, po rozpatrzeniu wszystkich istotnych aspektów, że nadrzędne przyczyny związane z interesem ogólnym wymagają zachowania skutków umowy w mocy. W tym przypadku państwa członkowskie przewidują inne kary w rozumieniu art. 2e ust. 2, które będą stosowane zamiennie.

Interes gospodarczy w utrzymaniu skuteczności umowy może zostać uznany za nadrzędne przyczyny jedynie wtedy, gdy w wyjątkowych okolicznościach jej nieskuteczność miałaby niewspółmierne konsekwencje.

Nadrzędnych przyczyn związanych z interesem ogólnym nie stanowi jednak interes gospodarczy związany bezpośrednio z zamówieniem. Do interesów gospodarczych związanych bezpośrednio z zamówieniem należą, między innymi, koszty wynikające z opóźnienia w wykonaniu zamówienia, koszty wynikające z uruchomienia nowej procedury udzielania zamówień, koszty wynikające ze zmiany wykonawcy zamówienia oraz koszty zobowiązań prawnych wynikających z nieskuteczności.

4. Państwa członkowskie postanawiają, że ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeżeli:

- instytucja zamawiająca uważa, że udzielenie zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jest dopuszczalne zgodnie z dyrektywą 2004/18/WE,
- instytucja zamawiająca opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenie opisane w art. 3a niniejszej dyrektywy, w którym wyraża zamiar zawarcia umowy, oraz
- umowa nie została zawarta przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu publikacji takiego ogłoszenia.

5. Państwa członkowskie postanawiają, że ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeżeli:

- instytucja zamawiająca uważa, że udzielenie zamówienia jest zgodne z art. 32 ust. 4 akapit drugi tiret drugie lub z art. 33 ust. 5 i 6 dyrektywy 2004/18/WE,
- instytucja zamawiająca wysłała decyzję o udzieleniu zamówienia wraz ze streszczeniem przyczyn, o którym mowa w art. 2a ust. 2 akapit czwarty tiret pierwsze niniejszej dyrektywy, zainteresowanym oferentom, i
- umowa nie została zawarta przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom, jeśli korzystano z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystano z innych środków komunikacji – przed upływem okresu albo co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom, albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania decyzji o udzieleniu zamówienia.

Artykuł 2e

Naruszenia niniejszej dyrektywy i inne kary

1. W przypadku naruszenia przepisów art. 1 ust. 5, art. 2 ust. 3 lub art. 2a ust. 2 nieobjętego art. 2d ust. 1 lit. b) państwa członkowskie przewidują nieskuteczność umowy zgodnie z art. 2d ust. 1–3 lub inne kary. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że organ odwoławczy niezależny od instytucji zamawiającej decyduje, po oceniu wszystkich

istotnych aspektów, czy umowę należy uznać za nieskuteczną czy też należy nałożyć inne kary.

2. Inne kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Inne kary obejmują:

- nałożenie kar pieniężnych na instytucję zamawiającą, lub
- skrócenie okresu obowiązywania umowy.

Państwa członkowskie mogą przyznać organowi odwoławczemu szerokie uprawnienia do uwzględnienia wszystkich istotnych czynników, w tym powagi naruszenia, zachowania instytucji zamawiającej oraz, w przypadkach, o których mowa w art. 2d ust. 2, zakresu, w jakim umowa nadal obowiązuje.

Przyznanie odszkodowania nie stanowi właściwej kary dla celów niniejszego ustępu.

Artykuł 2f

Terminy

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniesienie odwołania zgodnie z art. 2d ust. 1 musi nastąpić:

a) przed upływem co najmniej 30 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym:

- instytucja zamawiająca opublikowała ogłoszenie o udzieleniu zamówienia zgodnie z art. 35 ust. 4, art. 36 i 37 dyrektywy 2004/18/WE, pod warunkiem że ogłoszenie to zawiera uzasadnienie decyzji instytucji zamawiającej o udzieleniu zamówienia bez uprzedniego ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub

- instytucja zamawiająca poinformowała zainteresowanych oferentów i kandydatów o zawarciu umowy, pod warunkiem że informacji takiej towarzyszy streszczenie stosownych przyczyn, określonych w art. 41 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE, z zastrzeżeniem postanowień art. 41 ust. 3 tej dyrektywy. Możliwość ta ma również zastosowanie w przypadkach, o których mowa w art. 2b lit. c) niniejszej dyrektywy;

b) i we wszystkich przypadkach przed upływem okresu co najmniej 6 miesięcy ze skutkiem od dnia następującego po dniu zawarcia umowy.

2. We wszystkich innych przypadkach, w tym w przypadku odwołań wniesionych zgodnie z art. 2e ust. 1, terminy wnoszenia odwołań ustalane są w prawie krajowym, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 2c.”;

3) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Mechanizm korygujący

1. Komisja może zastosować procedurę, o której mowa w ust. 2–5, gdy przed zawarciem umowy stwierdza, że w trakcie procedury udzielania zamówienia objętego dyrektywą 2004/18/WE nastąpiło rażące naruszenie prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych.

2. Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o powodach, dla których uznała, że wystąpiło rażące naruszenie oraz żąda jego skorygowania przy pomocy odpowiednich środków.

3. W ciągu 21 dni kalendarzowych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji:

a) potwierdzenie, że dane naruszenie zostało skorygowane;

b) uzasadnienie, dlaczego dane naruszenie nie zostało skorygowane; lub

c) powiadomienie o zawieszeniu procedury udzielenia zamówienia przez instytucję zamawiającą z jej własnej inicjatywy lub w wyniku wykonania uprawnień określonych w art. 2 ust. 1 lit. a).

4. Uzasadnienie podane do wiadomości zgodnie z ust. 3 lit. b) może między innymi opierać się na fakcie, że domniemane naruszenie jest już przedmiotem sądowego postępowania odwoławczego, innego postępowania odwoławczego lub postępowania odwoławczego określonego w art. 2 ust. 9. W takim przypadku państwo członkowskie informuje Komisję o wynikach takiego postępowania natychmiast po jego zakończeniu.

5. W przypadku powiadomienia o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia zgodnie z przepisami ust. 3 lit. c) państwo członkowskie informuje Komisję o terminie wznowienia zawieszonych procedur lub rozpoczęcia nowej procedury, w całości lub w części dotyczącej tego samego przed-

miotu zamówienia. Powiadomienie potwierdza, że domniemane naruszenie zostało skorygowane lub zawiera uzasadnienie, dlaczego naruszenie nie zostało skorygowane.”;

4) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Treść ogłoszenia o dobrowolnej przejrzystości *ex ante*

Ogłoszenie, o którym mowa w art. 2d ust. 4 tiret drugie, którego format zostanie przyjęty przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 3b ust. 2, zawiera następujące informacje:

a) nazwę i dane kontaktowe instytucji zamawiającej;

b) opis przedmiotu zamówienia;

c) uzasadnienie decyzji instytucji zamawiającej o udzieleniu zamówienia bez uprzedniego ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

d) nazwę i dane kontaktowe wykonawcy, na rzecz którego została wydana decyzja o udzieleniu zamówienia; i

e) w stosownych przypadkach wszelkie inne informacje uznane za przydatne przez instytucję zamawiającą.

Artykuł 3b

Procedura komitetu

1. Komisję wspomaga Komitet Doradczy ds. Zamówień Publicznych ustanowiony w art. 1 decyzji Rady 71/306/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. (*) (zwany dalej »komitetem«).

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (**), z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

(*) Dz.U. L 185 z 16.8.1971, str. 15. Decyzja zmieniona decyzją 77/63/EWG (Dz.U. L 13 z 15.1.1977, str. 15).

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).”;

5) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wykonanie

1. W porozumieniu z komitetem Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przedłożenie jej informacji dotyczących funkcjonowania krajowych procedur odwoławczych.

2. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji teksty wszystkich decyzji, wraz z ich uzasadnieniem, podjętych przez ich organy odwoławcze zgodnie z art. 2d ust. 3.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Przegląd

Nie później niż dnia 20 grudnia 2012 r. Komisja dokonuje przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat jej skuteczności, a w szczególności skuteczności innych kar oraz terminów.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 92/13/EWG

W dyrektywie 92/13/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres zastosowania i dostępność procedur odwoławczych

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do zamówień, o których mowa w dyrektywie 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (*), chyba że takie zamówienia wyłączono zgodnie z art. 5 ust. 2, art. 18–26, art. 29 i 30 lub art. 62 tej dyrektywy.

Zamówienia w rozumieniu niniejszej dyrektywy obejmują zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi, umowy ramowe i dynamiczne systemy zakupów.

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić – w odniesieniu do zamówień objętych zakresem zastosowania dyrektywy 2004/17/WE – możliwość skutecznego, a w szczególności możliwie szybkiego odwołania od decyzji podjętych przez podmioty zamawiające, zgodnie

z warunkami określonymi w art. 2–2f niniejszej dyrektywy, z powodu naruszenia przez te decyzje prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień lub naruszenia krajowych przepisów transponujących to prawo.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że nie ma dyskryminacji między przedsiębiorstwami, mogącymi wystąpić z roszczeniami odszkodowawczymi w związku z procedurą udzielania zamówień w wyniku rozróżnienia dokonanego za pomocą niniejszej dyrektywy między przepisami krajowymi wdrażającymi prawo wspólnotowe a pozostałymi przepisami krajowymi.

3. Państwa członkowskie zapewniają dostępność procedur odwoławczych, w ramach szczegółowych przepisów, które państwa członkowskie mogą ustanowić, przynajmniej dla każdego podmiotu, który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia i który poniósł szkodę lub może ponieść szkodę w wyniku domniemanego naruszenia.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby każdy podmiot, który zamierza skorzystać z procedury odwoławczej, poinformował podmiot zamawiający o domniemanym naruszeniu oraz o zamiarze wniesienia odwołania, pod warunkiem że nie ma to wpływu na okres zawieszenia typu *standstill*, zgodnie z art. 2a ust. 2, ani na żadne inne terminy na wniesienie odwołania, zgodnie z art. 2c.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby zainteresowany podmiot w pierwszej kolejności wniósł odwołanie do podmiotu zamawiającego. W takim przypadku państwa członkowskie czuwają, by wniesienie odwołania powodowało natychmiastowe zawieszenie możliwości zawarcia umowy.

Państwa członkowskie decydują o środkach komunikacji, obejmujących faks i środki elektroniczne, z jakich należy skorzystać w celu wniesienia odwołania, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Zawieszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie wygasa przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym podmiot zamawiający wysłał swoją odpowiedź, jeśli korzystał z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystał z innych środków komunikacji przed – upływem okresu albo 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym podmiot zamawiający wysłał swoją odpowiedź, albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania odpowiedzi.

(*) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2006/97/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 107).”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) wprowadzony zostaje tytuł: „Wymagania dotyczące procedur”;

b) ustępy 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 2d i 2e, mogą zostać przyznane odrębnym organom odpowiedzialnym za poszczególne aspekty procedury odwoławczej.

3. Kiedy organ pierwszej instancji, który jest niezależny od podmiotu zamawiającego, rozpatruje odwołanie od decyzji o udzieleniu zamówienia, państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot zamawiający nie mógł zawrzeć umowy przed podjęciem przez organ odwoławczy decyzji w sprawie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych lub o odwołanie. Zawieszenie wygasa nie wcześniej niż okres zawieszenia typu *standstill*, o którym mowa w art. 2a ust. 2 i art. 2d ust. 4 i 5.

3a. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3 i art. 1 ust. 5 procedury odwoławcze nie muszą koniecznie skutkować automatycznym zawieszeniem procedur udzielenia zamówienia, do których się odnosi.

4. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że organ odpowiedzialny za procedury odwoławcze może wziąć pod uwagę prawdopodobne konsekwencje środków tymczasowych dla wszystkich interesów, co do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku, a także dla interesu publicznego, i może podjąć decyzję o niestosowaniu takich środków, jeżeli ich negatywne konsekwencje mogłyby przewyższyć płynące z nich korzyści.

Decyzja o niestosowaniu środków tymczasowych pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich pozostałych roszczeń podmiotu wnoszącego o zastosowanie takich środków.”;

c) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 2d–2f, skutki korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do umowy zawartej po udzieleniu zamówienia określone są w prawie krajowym.

Ponadto z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja musi zostać uchylona przed przyznaniem odszkodowania, państwo członkowskie może przewidzieć, że po zawarciu umowy zgodnie z art. 1 ust. 5, ust. 3 niniejszego artykułu lub art. 2a–2f uprawnienia organu odpowiedzialnego za procedury odwoławcze są ograniczone do przyznawania odszkodowań wszystkim podmiotom, które poniosły szkodę w wyniku naruszenia.”;

d) w ust. 9 akapit pierwszy wyrazy „sądem w rozumieniu art. 177 Traktatu” zostają zastąpione wyrazami „sądem w rozumieniu art. 234 Traktatu”;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Okres zawieszenia typu *standstill*

1. Przez przyjęcie koniecznych przepisów uwzględniających minimalne warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 2c państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 3, dysponowały czasem wystarczającym na skuteczne odwołania od decyzji o udzieleniu zamówienia podjętych przez podmioty zamawiające.

2. Zawarcie umowy w następstwie decyzji o udzieleniu zamówienia objętego zakresem zastosowania dyrektywy 2004/17/WE nie może nastąpić przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom i kandydatom, jeśli korzystano z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystano z innych środków komunikacji – przed upływem okresu albo co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom i kandydatom albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania decyzji o udzieleniu zamówienia.

Oferentów uważa się za zainteresowanych, jeśli nie zostali jeszcze ostatecznie wykluczeni. Wykluczenie ma charakter ostateczny, jeśli zainteresowani oferenci zostali o nim powiadomieni i jeżeli zostało ono uznane za zgodne z prawem przez niezależny organ odwoławczy lub nie może już podlegać procedurze odwołania.

Kandydatów uważa się za zainteresowanych, jeżeli podmiot zamawiający nie udostępnił informacji o odrzuceniu ich wniosku przed powiadomieniem zainteresowanych oferentów o decyzji o udzieleniu zamówienia.

Informacji przekazywanej każdemu zainteresowanemu oferentowi i kandydatowi o decyzji o udzieleniu zamówienia towarzyszy:

- streszczenie stosownych przyczyn, określonych w art. 49 ust. 2 dyrektywy 2004/17/WE, i
- precyzyjne określenie dokładnego okresu zawieszenia typu *standstill* obowiązującego zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi niniejszy ustęp.

Artykuł 2b

Odstępstwa od okresu zawieszenia typu *standstill*

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że terminy określone w art. 2a ust. 2 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w następujących przypadkach:

- a) jeśli dyrektywa 2004/17/WE nie wymaga uprzedniej publikacji ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
- b) jeśli jedynym zainteresowanym oferentem w rozumieniu art. 2a ust. 2 niniejszej dyrektywy jest oferent, któremu udzielono zamówienia i nie ma innych zainteresowanych kandydatów;
- c) w przypadku konkretnych zamówień opartych na dynamicznym systemie zakupów, zgodnie z art. 15 dyrektywy 2004/17/WE.

W przypadku odwołania się do tego odstępstwa państwa członkowskie zapewniają nieskuteczność umowy zgodnie z art. 2d i 2f niniejszej dyrektywy, jeżeli:

- nastąpiło naruszenie art. 15 ust. 5 lub 6 dyrektywy 2004/17/WE, i
- wartość zamówienia szacuje się na równą progom określonym w art. 16 dyrektywy 2004/17/WE lub wyższą.

Artykuł 2c

Terminy na wniesienia odwołań

W przypadku gdy państwo członkowskie postanawia, że każde odwołanie od decyzji podjętej przez podmiot zamawiający w kontekście procedury udzielania zamówień objętej zakresem zastosowania dyrektywy 2004/17/WE lub w związku z taką procedurą musi zostać wniesione przed upływem pewnego okresu, okres ten wynosi co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja podmiotu zamawiającego została

przesłana oferentowi lub kandydatowi, jeśli korzystano z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystano z innych środków komunikacji – okres ten wynosi albo co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja podmiotu zamawiającego została wysłana oferentowi lub kandydatowi, albo co najmniej z upływem co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania decyzji podmiotu zamawiającego. Informacji przekazywanej każdemu oferentowi lub kandydatowi o decyzji podmiotu zamawiającego towarzyszy streszczenie stosownych przyczyn. W przypadku wniosku o odwołanie od decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy, niepodlegających obowiązkowi powiadomienia, termin ten wynosi co najmniej 10 dni kalendarzowych od daty publikacji danej decyzji.

Artykuł 2d

Nieskuteczność

1. Państwa członkowskie zapewniają, by umowa została uznana za nieskuteczną przez organ odwoławczy niezależny od podmiotu zamawiającego lub by jej nieskuteczność wynikała z decyzji takiego organu odwoławczego, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli podmiot zamawiający udzielił zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, co nie było dopuszczalne zgodnie z dyrektywą 2004/17/WE;
- b) w przypadku naruszenia art. 1 ust. 5, art. 2 ust. 3 lub art. 2a ust. 2 niniejszej dyrektywy, jeżeli naruszenie to pozbawiło wnoszącego odwołanie oferenta możliwości skorzystania ze środków odwoławczych przed zawarciem umowy, kiedy takie naruszenie jest połączone z naruszeniem dyrektywy 2004/17/WE, jeżeli naruszenie to wpłynęło na szanse wnoszącego odwołanie oferenta na otrzymanie zamówienia;
- c) w przypadkach, o których mowa w art. 2b lit. c) akapit drugi niniejszej dyrektywy, jeżeli państwa członkowskie powołały się na odstępstwo od okresu zawieszenia typu *standstill* dla zamówień udzielanych w ramach dynamicznego systemu zakupów.

2. Konsekwencje wynikające z uznania umowy za nieskuteczną przewidziane są przez prawo krajowe.

Prawo krajowe może przewidywać wsteczne anulowanie wszystkich zobowiązań umownych lub ograniczyć zakres anulowania do tych zobowiązań, które należy jeszcze wykonać. W tym drugim przypadku państwa członkowskie przewidują zastosowanie innych sankcji w rozumieniu art. 2e ust. 2.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że organ odwoławczy niezależny od podmiotu zamawiającego może nie uznać umowy za nieskuteczną, chociaż zamówienie zostało udzielone bezprawnie z przyczyn wymienionych w ust. 1, jeżeli organ odwoławczy stwierdzi, po rozpatrzeniu wszystkich istotnych aspektów, że nadrzędne przyczyny związane z interesem ogólnym wymagają zachowania skutków umowy w mocy. W tym przypadku państwa członkowskie przewidują inne kary w rozumieniu art. 2e ust. 2, które będą stosowane zamiennie.

Interes gospodarczy w utrzymaniu skuteczności umowy może zostać uznany za nadrzędne przyczyny jedynie wtedy, gdy w wyjątkowych okolicznościach jej nieskuteczność miałaby niewspółmierne konsekwencje.

Nadrzędnych przyczyn związanych z interesem ogólnym nie stanowi jednak interes gospodarczy związany bezpośrednio z zamówieniem. Do interesów gospodarczych związanych bezpośrednio z zamówieniem należą, między innymi, koszty wynikające z opóźnienia w wykonaniu zamówienia, koszty wynikające z uruchomienia nowej procedury udzielania zamówień, koszty wynikające ze zmiany wykonawcy zamówienia oraz koszty zobowiązań prawnych wynikających z nieskuteczności.

4. Państwa członkowskie postanawiają, że ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeżeli:

— podmiot zamawiający uważa, że udzielenie zamówienia bez uprzedniej publikacji ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jest dopuszczalne zgodnie z dyrektywą 2004/17/WE,

— podmiot zamawiający opublikował w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenie opisane w art. 3a niniejszej dyrektywy, w którym wyraża zamiar zawarcia umowy, oraz

— umowa nie została zawarta przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu publikacji takiego ogłoszenia.

5. Państwa członkowskie postanawiają, że ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeżeli:

— podmiot zamawiający uważa, że udzielenie zamówienia jest zgodne z art. 15 ust. 5 i 6 dyrektywy 2004/17/WE,

— podmiot zamawiający wysłał decyzję o udzieleniu zamówienia wraz ze streszczeniem przyczyn, o którym mowa w art. 2a ust. 2 akapit czwarty tiret pierwsze niniejszej dyrektywy, zainteresowanym oferentom, i

— umowa nie została zawarta przed upływem okresu co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom, jeśli korzystano z faksu lub środków elektronicznych, lub – jeśli korzystano z innych środków komunikacji – przed upływem okresu albo co najmniej 15 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym decyzja o udzieleniu zamówienia została wysłana zainteresowanym oferentom, albo co najmniej 10 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania decyzji o udzieleniu zamówienia.

Artykuł 2e

Naruszenia niniejszej dyrektywy i inne kary

1. W przypadku naruszenia przepisów art. 1 ust. 5, art. 2 ust. 3 lub art. 2a ust. 2 nieobjętego art. 2d ust. 1 lit. b) państwa członkowskie przewidują nieskuteczność umowy zgodnie z art. 2d ust. 1–3 lub inne kary. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że organ odwoławczy niezależny od podmiotu zamawiającego decyduje, po ocenie wszystkich istotnych aspektów, czy umowę należy uznać za nieskuteczną, czy też należy nałożyć inne kary.

2. Inne kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Inne kary obejmują:

— nałożenie kar pieniężnych na podmiot zamawiający, lub

— skrócenie okresu obowiązywania umowy.

Państwa członkowskie mogą przyznać organowi odwoławczemu szerokie uprawnienia do uwzględniania wszystkich istotnych czynników, w tym powagi naruszenia, zachowania podmiotu zamawiającego oraz, w przypadkach, o których mowa w art. 2d ust. 2, zakresu, w jakim umowa nadal obowiązuje.

Przyznanie odszkodowania nie stanowi właściwej kary dla celów niniejszego ustępu.

Artykuł 2f**Terminy**

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniesienie odwołania zgodnie z art. 2d ust. 1 musi nastąpić:

a) przed upływem co najmniej 30 dni kalendarzowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu, w którym:

— podmiot zamawiający opublikował ogłoszenie o udzieleniu zamówienia zgodnie z art. 43 i 44 dyrektywy 2004/17/WE, pod warunkiem że ogłoszenie to zawiera uzasadnienie decyzji podmiotu zamawiającego o udzieleniu zamówienia bez uprzedniego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, lub

— podmiot zamawiający poinformował zainteresowanych oferentów i kandydatów o zawarciu umowy, pod warunkiem że informacji takiej towarzyszy streszczenie stosownych przyczyn, określonych w art. 49 ust. 2 dyrektywy 2004/17/WE. Możliwość ta ma również zastosowanie w przypadkach, o których mowa w art. 2b lit. c) niniejszej dyrektywy;

b) i we wszystkich przypadkach przed upływem okresu co najmniej 6 miesięcy ze skutkiem od dnia następującego po dniu zawarcia umowy.

2. We wszystkich innych przypadkach, w tym w przypadku odwołań wniesionych zgodnie z art. 2e ust. 1, terminy wnoszenia odwołań ustalane są w prawie krajowym, z zastrzeżeniem postanowień art. 2c.;

4) artykuły 3–7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3a**Treść ogłoszenia o dobrowolnej przejrzystości *ex ante***

Ogłoszenie, o którym mowa w art. 2d ust. 4 tiret drugie, którego format zostanie przyjęty przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 3b ust. 2, zawiera następujące informacje:

a) nazwę i dane kontaktowe podmiotu zamawiającego;

b) opis przedmiotu zamówienia;

c) uzasadnienie decyzji podmiotu zamawiającego o udzieleniu zamówienia bez uprzedniego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

d) nazwę i dane kontaktowe wykonawcy, na rzecz którego została wydana decyzja o udzieleniu zamówienia; i

e) w stosownych przypadkach, wszelkie inne informacje uznane za przydatne przez podmiot zamawiający.

Artykuł 3b**Procedura komitetu**

1. Komisję wspomaga Komitet Doradczy ds. Zamówień Publicznych ustanowiony w art. 1 decyzji Rady 71/306/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. (*) (zwany dalej »komitetem«).

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (**), z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

(*) Dz.U. L 185 z 16.8.1971, str. 15. Decyzja zmieniona decyzją 77/63/EWG (Dz.U. L 13 z 15.1.1977, str. 15).

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).;

5) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8**Mechanizm korygujący**

1. Komisja może zastosować procedurę przewidzianą w ust. 2–5, gdy przed zawarciem umowy uważa, że nastąpiło poważne naruszenie prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień w trakcie procedury udzielania zamówienia objętego zakresem zastosowania dyrektywy 2004/17/WE lub w związku z art. 27 lit. a) tej dyrektywy w przypadku podmiotów zamawiających, do których ten przepis ma zastosowanie.

2. Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie o powodach, dla których uznała, że wystąpiło rażące naruszenie oraz żąda jego skorygowania za pomocą odpowiednich środków.

3. W ciągu 21 dni kalendarzowych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji:

a) potwierdzenie, że dane naruszenie zostało skorygowane;

- b) uzasadnienie, dlaczego dane naruszenie nie zostało skorygowane; lub
- c) powiadomienie o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia przez podmiot zamawiający z jego własnej inicjatywy lub na podstawie uprawnień, określonych w art. 2 ust. 1 lit. a).

4. Uzasadnienie podane do wiadomości zgodnie z ust. 3 lit. b) może poza innymi względami opierać się na fakcie, że domniemane naruszenie jest już przedmiotem sądowego postępowania odwoławczego lub postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 2 ust. 9. W takim przypadku państwo członkowskie informuje Komisję o wynikach takiego postępowania natychmiast po jego zakończeniu.

5. W przypadku powiadomienia o zawieszeniu procedury udzielania zamówienia zgodnie z ust. 3 lit. c) dane państwo członkowskie informuje Komisję o wycofaniu zawieszenia postępowania lub rozpoczęciu nowej procedury udzielania zamówienia dotyczącej w całości lub w części tego samego przedmiotu zamówienia. Nowe powiadomienie potwierdza, że domniemane naruszenie zostało skorygowane lub zawiera uzasadnienie, dlaczego dane naruszenie nie zostało skorygowane.”;

- 6) artykuły 9–12 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 12

Wykonanie

1. W porozumieniu z Komitetem Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przedłożenie jej informacji dotyczących funkcjonowania krajowych procedur odwoławczych.
2. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji teksty wszystkich decyzji, wraz z ich uzasadnieniem, podjętych przez ich organy odwoławcze zgodnie z art. 2d ust. 3.

Artykuł 12a

Przegląd

Nie później niż dnia 20 grudnia 2012 r. Komisja dokonuje przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy i przedkłada Parla-

mentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat jej skuteczności, a w szczególności skuteczności innych kar oraz terminów.”;

- 7) Skreśla się załącznik.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie nie później niż dnia 20 grudnia 2009 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie bezzwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie ustalają metody dokonywania takiego odniesienia.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzje 2006/687/WE, 2006/875/WE i 2006/876/WE w odniesieniu do ponownego rozdzielenia wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt i kontrole mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym realizowane w 2007 r. przez niektóre państwa członkowskie

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5985)

(2007/851/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 24 ust. 5 i 6 oraz art. 29 i 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób odzwierzęcych.
- (2) Decyzja Komisji 2006/687/WE z dnia 12 października 2006 r. w sprawie programów, które kwalifikują się do objęcia udziałem finansowym Wspólnoty w 2007 r. w zakresie zwalczania i monitorowania niektórych chorób zwierząt, zapobiegania chorobom odzwierzęcym, monitorowania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz programów zwalczania BSE i trzęsawki owiec ⁽²⁾ ustala proponowaną stawkę i maksymalną kwotę wkładu finansowego Wspólnoty w odniesieniu do każdego z programów przedstawionych przez państwa członkowskie.

- (3) Decyzja Komisji 2006/875/WE z dnia 30 listopada 2006 r. zatwierdzająca programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zapobiegania chorobom odzwierzęcym przedstawione przez państwa członkowskie na rok 2007 ⁽³⁾ oraz decyzja Komisji 2006/876/WE z dnia 30 listopada 2006 r. zatwierdzająca programy zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zapobiegania chorobom odzwierzęcym przedstawione przez Bułgarię i Rumunię na rok 2007 i zmieniająca decyzję 2006/687/WE ustalają maksymalną wysokość wkładu finansowego Wspólnoty w odniesieniu do każdego programu przedstawionego przez państwa członkowskie.
- (4) Komisja oceniła nadesłane przez państwa członkowskie sprawozdania dotyczące wydatków na realizację tych programów. Wyniki tej oceny wskazują, że niektóre państwa członkowskie nie wykorzystują w całości przyznanych im na rok 2007 środków, podczas gdy inne przekroczą wysokość przyznanych im środków.
- (5) Należy zatem odpowiednio dostosować wkład finansowy Wspólnoty do niektórych z tych programów. Właściwe jest ponowne rozdzielenie funduszy poprzez przeniesienie środków z programów realizowanych przez państwa członkowskie, które nie wykorzystują w pełni przyznanych im kwot, na rzecz tych, które kwoty te przekraczają. Rozdzielenie to powinno opierać się na najświeższych informacjach dotyczących wydatków rzeczywiście poniesionych przez zainteresowane państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 13.10.2006, str. 52. Decyzja zmieniona decyzją 2006/876/WE (Dz.U. L 337 z 5.12.2006, str. 57).

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 5.12.2006, str. 46. Decyzja zmieniona decyzją 2007/22/WE (Dz.U. L 7 z 12.1.2007, str. 46).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2006/687/WE, 2006/875/WE i 2006/876/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I–V do decyzji 2006/687/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W decyzji 2006/875/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w lit. d) kwota „1 200 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „790 000 EUR”;
 - (ii) w lit. e) kwota „1 850 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „900 000 EUR”;
 - (iii) w lit. g) kwota „4 850 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „4 100 000 EUR”;
 - b) w ust. 3 kwota „600 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „450 000 EUR”;
- 2) w art. 2 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwota „3 500 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „5 500 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwota „1 100 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 950 000 EUR”;
 - c) w lit. c) kwota „2 000 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „3 000 000 EUR”;
 - d) w lit. d) kwota „95 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „20 000 EUR”;
 - e) w lit. e) kwota „1 600 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 280 000 EUR”.
- 3) w art. 3 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwota „3 000 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „8 000 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwota „2 500 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „2 950 000 EUR”;
 - c) w lit. c) kwota „1 100 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 550 000 EUR”;

- 4) w art. 4 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. b) kwota „400 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 600 000 EUR”;
 - b) w lit. c) kwota „35 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „85 000 EUR”;
 - c) w lit. e) kwota „2 300 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „4 800 000 EUR”;
 - d) w lit. f) kwota „225 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „425 000 EUR”;
- 5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w lit. a) kwota „5 000 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „5 900 000 EUR”;
 - (ii) w lit. b) kwota „200 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „570 000 EUR”;
 - (iii) w lit. c) kwota „4 000 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „5 000 000 EUR”;
 - (iv) w lit. e) kwota „1 600 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 220 000 EUR”;
 - b) w ust. 3 kwota „650 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „200 000 EUR”;
- 6) w art. 6 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwota „4 900 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „8 000 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwota „160 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „360 000 EUR”;
 - c) w lit. c) kwota „1 300 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 400 000 EUR”;
 - d) w lit. d) kwota „600 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 100 000 EUR”;
- 7) w art. 7 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwota „660 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „550 000 EUR”;
 - b) w lit. c) kwota „250 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „500 000 EUR”;
 - c) w lit. g) kwota „2 000 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „960 000 EUR”;

- d) w lit. h) kwota „875 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „550 000 EUR”;
- e) w lit. i) kwota „175 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „0 EUR”;
- f) w lit. j) kwota „320 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „590 000 EUR”;
- g) w lit. m) kwota „60 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „110 000 EUR”;
- h) w lit. q) kwota „450 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „20 000 EUR”;
- i) w lit. r) kwota „205 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „50 000 EUR”;
- 8) w art. 8 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a) kwota „800 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 100 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwota „500 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „650 000 EUR”;
- 9) w art. 9 ust. 2 lit. a) kwota „250 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „350 000 EUR”;
- 10) w art. 10 ust. 2 kwota „120 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „350 000 EUR”;
- 11) w art. 12 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. c) kwota „160 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „310 000 EUR”;
- b) w lit. d) kwota „243 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „460 000 EUR”;
- c) w lit. j) kwota „510 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „900 000 EUR”;
- d) w lit. n) kwota „10 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „15 000 EUR”;
- e) w lit. t) kwota „121 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „46 000 EUR”;
- f) w lit. x) kwota „130 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „200 000 EUR”;
- g) w lit. y) kwota „275 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 125 000 EUR”;
- 12) w art. 13 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. b) kwota „1 059 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 320 000 EUR”;
- b) w lit. c) kwota „1 680 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 950 000 EUR”;
- c) w lit. f) kwota „1 827 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 650 000 EUR”;
- d) w lit. g) kwota „10 237 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „9 100 000 EUR”;
- e) w lit. i) kwota „6 755 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „6 410 000 EUR”;
- f) w lit. j) kwota „3 375 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „3 000 000 EUR”;
- g) w lit. k) kwota „348 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „530 000 EUR”;
- h) w lit. s) kwota „3 744 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „244 000 EUR”;
- i) w lit. t) kwota „2 115 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „2 940 000 EUR”;
- j) w lit. v) kwota „1 088 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „610 000 EUR”;
- 13) w art. 14 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. d) kwota „500 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „50 000 EUR”;
- b) w lit. g) kwota „713 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „413 000 EUR”;
- c) w lit. i) kwota „800 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „70 000 EUR”;
- d) w lit. j) kwota „150 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „65 000 EUR”;
- e) w lit. o) kwota „328 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „530 000 EUR”;
- f) w lit. p) kwota „305 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „45 000 EUR”;
- 14) w art. 15 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. c) kwota „927 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „827 000 EUR”;
- b) w lit. e) kwota „1 306 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „516 000 EUR”;
- c) w lit. f) kwota „5 374 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „4 500 000 EUR”;
- d) w lit. h) kwota „629 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „279 000 EUR”;
- e) w lit. i) kwota „3 076 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „620 000 EUR”;
- f) w lit. j) kwota „2 200 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „1 280 000 EUR”;

- g) w lit. l) kwota „332 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „232 000 EUR”;
- h) w lit. o) kwota „716 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „41 000 EUR”;
- i) w lit. q) kwota „279 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „179 000 EUR”;
- j) w lit. t) kwota „9 178 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „5 178 000 EUR”.
- 2) w art. 2 ust. 2 lit. a) kwota „425 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „275 000 EUR”;
- 3) w art. 3 ust. 2 lit. a) kwota „508 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „5 000 EUR”;
- 4) w art. 4 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a) kwota „23 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „88 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwota „105 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „505 000 EUR”.

Artykuł 3

W decyzji 2006/876/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a) kwota „830 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „0 EUR”;
- b) w lit. b) kwota „800 000 EUR” zostaje zastąpiona kwotą „0 EUR”;

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załączniki I–V do decyzji 2006/687/WE otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz programów zwalczania i monitorowania chorób zwierząt, o których mowa w art. 1 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota wspólnotowego wkładu finansowego

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Choroba Aujeszkiego	Belgia	50 %	350 000
	Hiszpania	50 %	350 000
Choroba niebieskiego języka	Hiszpania	50 %	8 000 000
	Francja	50 %	360 000
	Włochy	50 %	1 400 000
	Portugalia	50 %	1 100 000
Bruceloza bydła	Irlandia	50 %	1 950 000
	Hiszpania	50 %	5 500 000
	Włochy	50 %	3 000 000
	Cypr	50 %	20 000
	Portugalia	50 %	1 280 000
	Zjednoczone Królestwo ⁽¹⁾	50 %	1 100 000
Gruźlica bydła	Hiszpania	50 %	8 000 000
	Włochy	50 %	2 950 000
	Polska	50 %	1 550 000
	Portugalia	50 %	450 000
Klasyczny pomór świń	Niemcy	50 %	1 100 000
	Francja	50 %	650 000
	Luksemburg	50 %	35 000
	Słowenia	50 %	25 000
	Słowacja	50 %	400 000
Enzootyczna białaczka bydła	Estonia	50 %	20 000
	Włochy	50 %	1 600 000
	Łotwa	50 %	85 000
	Litwa	50 %	135 000
	Polska	50 %	4 800 000
	Portugalia	50 %	425 000
Bruceloza owiec i kóz (<i>B. melitensis</i>)	Grecja	50 %	200 000
	Hiszpania	50 %	5 900 000
	Francja	50 %	570 000
	Włochy	50 %	5 000 000
	Cypr	50 %	120 000
	Portugalia	50 %	1 220 000
Poseidom ⁽²⁾	Francja ⁽³⁾	50 %	50 000

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Wścieklizna	Bułgaria	50 %	0
	Republika Czeska	50 %	490 000
	Niemcy	50 %	850 000
	Estonia	50 %	925 000
	Łotwa	50 %	790 000
	Litwa	50 % własne terytorium 100 % obszary przygraniczne	450 000
	Węgry	50 %	900 000
	Austria	50 %	185 000
	Polska	50 %	4 100 000
	Rumunia	50 %	0
	Słowenia	50 %	375 000
	Słowacja	50 %	500 000
	Finlandia	50 %	112 000
	Afrykański pomór świń/ klasyczny pomór świń	Bułgaria	50 %
Włochy		50 %	140 000
Rumunia		50 %	5 250 000
Choroba pęcherzykowa świń	Włochy	50 %	350 000
Grypa ptaków	Belgia	50 %	66 000
	Bułgaria	50 %	88 000
	Republika Czeska	50 %	74 000
	Denmark	50 %	310 000
	Niemcy	50 %	460 000
	Estonia	50 %	40 000
	Irlandia	50 %	59 000
	Grecja	50 %	42 000
	Hiszpania	50 %	82 000
	Francja	50 %	280 000
	Włochy	50 %	900 000
	Cypr	50 %	15 000
	Łotwa	50 %	15 000
	Litwa	50 %	12 000
	Luksemburg	50 %	15 000
	Węgry	50 %	110 000
	Malta	50 %	5 000
	Niderlandy	50 %	126 000
	Austria	50 %	42 000
	Polska	50 %	87 000
	Rumunia	50 %	505 000
	Portugalia	50 %	46 000
	Słowenia	50 %	32 000
	Słowacja	50 %	21 000
	Finlandia	50 %	27 000
	Szwecja	50 %	200 000
	Zjednoczone Królestwo	50 %	1 125 000
	Razem		

(¹) Zjednoczone Królestwo jedynie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

(²) Kowdrizoza, babeszjoza i anaplazmoza przenoszone przez owady będące nosicielami we francuskich departamentach zamorskich.

(³) Francja jedynie w odniesieniu do Gwadelupy, Martyniki i Reunionu.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz programów kontroli mających na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym, o których mowa w art. 2 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota wspólnotowego wkładu finansowego

Choroba odzwierzęca	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Salmonella	Belgia	50 %	550 000
	Bułgaria	50 %	5 000
	Republika Czeska	50 %	330 000
	Dania	50 %	500 000
	Niemcy	50 %	175 000
	Estonia	50 %	27 000
	Irlandia	50 %	0
	Grecja	50 %	60 000
	Hiszpania	50 %	960 000
	Francja	50 %	550 000
	Włochy	50 %	590 000
	Cypr	50 %	40 000
	Łotwa	50 %	60 000
	Węgry	50 %	110 000
	Niderlandy	50 %	1 350 000
	Austria	50 %	80 000
	Polska	50 %	2 000 000
	Portugalia	50 %	20 000
	Rumunia	50 %	215 000
	Słowacja	50 %	50 000
Razem			7 672 000

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz programów monitorowania TSE, o których mowa w art. 3 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota wspólnotowego wkładu finansowego

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka dla wykonania szybkich i odróżniających badań	Maksymalna kwota (w EUR)
TSE	Belgia	100 %	2 084 000
	Republika Czeska	100 %	1 320 000
	Dania	100 %	1 950 000
	Niemcy	100 %	11 307 000
	Estonia	100 %	233 000
	Irlandia	100 %	6 410 000
	Grecja	100 %	1 650 000
	Hiszpania	100 %	9 100 000
	Francja	100 %	24 815 000
	Włochy	100 %	3 000 000
	Cypr	100 %	530 000
	Łotwa	100 %	312 000
	Litwa	100 %	645 000
	Luksemburg	100 %	146 000
	Węgry	100 %	784 000
	Malta	100 %	90 000
	Niderlandy	100 %	5 112 000
	Austria	100 %	1 759 000
	Polska	100 %	244 000
	Portugalia	100 %	2 940 000
	Rumunia	100 %	2 370 000
	Słowenia	100 %	308 000
	Słowacja	100 %	610 000
	Finlandia	100 %	839 000
	Szwecja	100 %	2 020 000
	Zjednoczone Królestwo	100 %	6 781 000
	Razem		

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz programów zwalczania BSE, o których mowa w art. 4 ust. 1

Stawka i maksymalna kwota wspólnotowego wkładu finansowego

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
BSE	Belgia	50 % ubój	50 000
	Republika Czeska	50 % ubój	750 000
	Dania	50 % ubój	51 000
	Niemcy	50 % ubój	50 000
	Estonia	50 % ubój	98 000
	Irlandia	50 % ubój	70 000
	Grecja	50 % ubój	750 000
	Hiszpania	50 % ubój	413 000
	Francja	50 % ubój	50 000
	Włochy	50 % ubój	65 000
	Luksemburg	50 % ubój	100 000
	Niderlandy	50 % ubój	60 000
	Austria	50 % ubój	48 000
	Polska	50 % ubój	530 000
	Portugalia	50 % ubój	45 000
	Słowenia	50 % ubój	25 000
	Słowacja	50 % ubój	250 000
Finlandia	50 % ubój	25 000	
Zjednoczone Królestwo	50 % ubój	347 000	
Razem			3 777 000

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz programów zwalczania trzęsawki owiec, o których mowa w art. 5 ust. 1

Stawka i kwota finansowego wkładu Wspólnoty

Choroba	Państwo członkowskie	Stawka	Maksymalna kwota (w EUR)
Trzęsawka owiec	Belgia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	99 000
	Republika Czeska	50 % ubój; 50 % genotypowanie	107 000
	Niemcy	50 % ubój; 50 % genotypowanie	827 000
	Estonia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	13 000
	Irlandia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	279 000
	Grecja	50 % ubój; 50 % genotypowanie	516 000
	Hiszpania	50 % ubój; 50 % genotypowanie	4 500 000
	Francja	50 % ubój; 50 % genotypowanie	8 862 000
	Włochy	50 % ubój; 50 % genotypowanie	620 000
	Cypr	50 % ubój; 50 % genotypowanie	1 280 000
	Luksemburg	50 % ubój; 50 % genotypowanie	28 000
	Węgry	50 % ubój; 50 % genotypowanie	232 000
	Niderlandy	50 % ubój; 50 % genotypowanie	543 000
	Austria	50 % ubój; 50 % genotypowanie	14 000
	Portugalia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	41 000
	Rumunia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	980 000
	Słowenia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	83 000
	Słowacja	50 % ubój; 50 % genotypowanie	179 000
	Finlandia	50 % ubój; 50 % genotypowanie	11 000
	Szwecja	50 % ubój; 50 % genotypowanie	6 000
	Zjednoczone Królestwo	50 % ubój; 50 % genotypowanie	5 178 000
	Razem		

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2005/5/WE w odniesieniu do wspólnotowych prób i analiz porównawczych przeprowadzanych na nasionach oraz materiale rozmnożeniowym *Asparagus officinalis* zgodnie z dyrektywą Rady 2002/55/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6168)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/852/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 3 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2005/5/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. w sprawie poczynienia przygotowań do wspólnotowych prób i analiz porównawczych przeprowadzanych na nasionach oraz materiale rozmnożeniowym niektórych gatunków roślin rolniczych i warzyw oraz winorośli zgodnie z przepisami dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 92/33/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE oraz 2002/57/WE w latach 2005–2009⁽²⁾ określa zasady odnoszące się do prób i analiz porównawczych, które mają zostać przeprowadzone zgodnie z dyrektywą Rady 2002/55/WE w odniesieniu do *Asparagus officinalis* w latach 2005–2009.
- (2) Organ odpowiedzialny za przeprowadzenie tych prób i analiz poinformował Komisję, że prace zostały wykonane w szybszym niż przewidywano tempie oraz że, z uwagi na prawidłowy rozwój obserwowanych roślin w latach 2005–2007, oczekuje się, iż wszystkie odpowiednie obserwacje wymagane w zaproszeniu do składania projektów opublikowanym w dniu 21 czerwca 2004 r.⁽³⁾ zostaną zakończone w 2008 r. zamiast w 2009 r. Organ ten wskazał również, że w konsekwencji całkowite koszty kwalifikowalne będą niższe od pierwotnie ustalonych, a koszty odnoszące się do 2008 r. będą wyższe.
- (3) Na podstawie powyższych faktów organ odpowiedzialny złożył wniosek dotyczący ponownego obliczenia kosztów kwalifikowanych i wkładu Wspólnoty.

- (4) W związku z tym wydatki kwalifikowalne i wkład Wspólnoty powinny zostać dostosowane.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/5/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2005/5/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 akapit pierwszy, wyraz „2009” zastępuje się wyrazem „2008”;
- 2) w art. 3 akapit pierwszy, wyraz „2009” zastępuje się wyrazem „2008”;
- 3) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/124/WE (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 2 z 5.1.2005, str. 12.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/food/plant/call2004/index_en.htm

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2005/5/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela zatytułowana „Próby i analizy, które zostaną przeprowadzone w 2008 r.” otrzymuje brzmienie:

„Próby i analizy, które zostaną przeprowadzone w 2008 r.”

Gatunek	Organ odpowiedzialny	Warunki poddawane ocenie	Liczba próbek	Kwalifikowane koszty (w EUR)	Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty (wynoszący 80 % kosztów kwalifikowanych) (w EUR)
Asparagus officinalis (*)	BSA Hannover (D)	Tożsamość i czystość odmiany (pole) Zewnętrzna jakość ziarna (laboratorium)	100	43 495	34 794
Koszt całkowity				34 794	
(*) Próby i analizy trwające ponad rok.”					

2) Tabelę zatytułowaną „Próby i analizy, które zostaną przeprowadzone w 2009 r.” skreśla się.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 grudnia 2007 r.****w sprawie kontynuacji w 2008 r. rozpoczętych w 2005 r. wspólnotowych prób i analiz porównawczych nasion i materiału rozmnożeniowego *Asparagus officinalis* zgodnie z dyrektywą Rady 2002/55/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/853/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ⁽¹⁾,uwzględniając decyzję Komisji 2005/5/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. w sprawie poczynienia przygotowań do wspólnotowych prób i analiz porównawczych przeprowadzanych na nasionach oraz materiale rozmnożeniowym niektórych gatunków roślin rolniczych i warzyw oraz winorośli zgodnie z przepisami dyrektyw 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 92/33/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE oraz 2002/57/WE w latach 2005–2009 ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2005/5/WE określa ustalenia dotyczące prób i analiz porównawczych, jakie mają być prowadzone

zgodnie z dyrektywą 2002/55/WE w odniesieniu do *Asparagus officinalis* w latach 2005–2009.

- (2) Próby i analizy prowadzone w latach 2005, 2006 i 2007 powinny być kontynuowane w 2008 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł*Wspólnotowe próby i analizy porównawcze nasion i materiału rozmnożeniowego *Asparagus officinalis*, rozpoczęte w 2005 r., są kontynuowane w 2008 r. zgodnie z decyzją 2005/5/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/124/WE (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 2 z 5.1.2005, str. 12.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347 z dnia 11 grudnia 2006 r.)

1. Strona 1, przypis do motywu 1:

zamiast: „⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/69/WE (Dz.U. L 221 z 12.8.2006, str. 9).”,

powinno być: „⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/98/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 129).”.

2. Strona 1, przypis do motywu 2:

zamiast: „⁽²⁾ Dz.U. 71 z 14.4.1967, str. 1301. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 69/463/EWG (Dz.U. L 320 z 20.12.1969, str. 34).”,

powinno być: „⁽²⁾ Dz.U. 71 z 14.4.1967, str. 1301. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 77/388/EWG.”.

3. Strona 22, art. 83:

zamiast: „... zgodnie z rozdziałem 1, ...”,

powinno być: „... zgodnie z rozdziałem 2, ...”.

4. Strona 28 art. 133, ostatni akapit, czwarta linia:

zamiast: „... w akapicie pierwszym lit. d), kiedy wymieniona dostawa towarów ...”,

powinno być: „... w akapicie pierwszym lit. d) niniejszego artykułu, kiedy wymieniona dostawa towarów ...”.

5. Strona 62, art. 379 ust. 2:

zamiast: „... a także w odniesieniu do transakcji wymienionych w załączniku X część B pkt 5, 9 i 10, ...”,

powinno być: „... a także w odniesieniu do transakcji wymienionych w załączniku X część B pkt 1, 9 i 10, ...”.

6. Strona 62, art. 383 lit. b):

zamiast: „b) międzynarodowego przewozu osób określonego w załączniku X część A pkt 10, ...”,

powinno być: „b) międzynarodowego przewozu osób określonego w załączniku X część B pkt 10, ...”.

7. Strona 65, oznaczenie rozdziału poprzedzające art. 405:

zamiast: „Rozdział 3”

powinno być: „Rozdział 2”.

8. Strona 79, załącznik XI, część A, pkt 2, koniec listy:

po wierszu: „Dyrektywa 2006/69/WE (Dz.U. L 221 z 12.8.2006, str. 9) – (tylko art. 1)”,

dodaje się wiersz w brzmieniu: „Dyrektywa 2006/98/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 129) – (tylko art. 2 załącznika)”.

9. Strona 80, załącznik XI, część B, koniec tabeli:

Po wierszu: „Dyrektywa 2006/69/WE – 1 stycznia 2008 r.” ,

dodaje się wiersz w brzmieniu: „Dyrektywa 2006/98/WE – 1 stycznia 2007 r.”.

10. Strona 81 i następną, załącznik XII, tabela korelacji:

a) strona 82, kolumna „Niniejsza dyrektywa”, wiersz dwudziesty:

zamiast: „art. 19 ust. 1”,

powinno być: „art. 19 akapit pierwszy”;

b) strona 82, kolumna „Niniejsza dyrektywa”, wiersz dwudziesty pierwszy:

zamiast: „art. 19 ust. 2”,

powinno być: „art. 19 akapit drugi”.

11. Strona 87, kolumna „Niniejsza dyrektywa”, wiersz siedemnasty:
zamiast: „art. 133 ust. 1 lit. a)–d)”,
powinno być: „art. 133 akapit pierwszy lit. a)–d)”.
 12. Strona 88, kolumna „Dyrektywa 77/388/EWG”, wiersz szósty:
zamiast: „art. 13 część B lit. d) pkt 1–5 tiret pierwsze i drugie”,
powinno być: „art. 135 część B lit. d) pkt 5 tiret pierwsze i drugie”.
 13. Strona 92, kolumna „Dyrektywa 77/388/EWG”, wiersz dziewiętnasty:
zamiast: „art. 24a akapit pierwszy tiret pierwsze do dwunastego”,
powinno być: „art. 24a akapit pierwszy tiret pierwsze do dziesiątego”.
 14. Strona 92, kolumna „Dyrektywa 77/388/EWG”:
po wierszu dziewiętnastym dodaje się wiersz dwudziesty w brzmieniu: „art. 24a akapit drugi”.
 15. Strona 92, kolumna „Niniejsza dyrektywa”:
po wierszu dziewiętnastym dodaje się wiersz dwudziesty w brzmieniu: „–”.
 16. Strona 96, kolumna „Dyrektywa 77/388/EWG”, wiersz pierwszy:
zamiast: „art. 3446 ust. 3”,
powinno być: „art. 344 ust. 3”.
 17. Strona 99, kolumna „Niniejsza dyrektywa”, wiersz piętnasty:
zamiast: „art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b)”,
powinno być: „art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b)”.
 18. Strona 112, kolumna „Dyrektywa 77/388/EWG”, wiersz siedemnasty:
zamiast: „art. 28p ust. 7 akapit drugi tiret drugie, trzecie i czwarte”,
powinno być: „art. 28p ust. 7 akapit drugi tiret drugie i trzecie”.
 19. Strona 112, kolumna „Niniejsza dyrektywa”, wiersz siedemnasty:
zamiast: „art. 410 ust. 2 lit. a) i b) i c)”,
powinno być: „art. 410 ust. 2 lit. a) i b)”.
 20. Strona 115, kolumna „Inne akty”, wiersz siedemnasty:
zamiast: „załącznik XXXII część IV pkt 3 lit. a) tiret pierwsze i tiret drugie zdanie pierwsze Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii”,
powinno być: „załącznik XXXII część IV pkt 3 lit. a) tiret pierwsze i drugie Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii”.
 21. Strona 117, kolumna „Inne akty”, wiersz piętnasty:
zamiast: „załącznik VIII ust. 7 pkt 1 akapit trzeci Aktu Przystąpienia z 2003 r.”,
powinno być: „załącznik VIII ust. 7 pkt 1 lit. b) akapit trzeci Aktu Przystąpienia z 2003 r.”.
 22. Strona 118, kolumna „Inne akty”, wiersz dziesiąty:
zamiast: „załącznik XIII ust. 9 pkt 1 lit. a) Traktatu o Przystąpieniu z 2003 r.”,
powinno być: „załącznik XIII ust. 9 pkt 1 lit. a) Aktu Przystąpienia z 2003 r.”.
-